

AMUN® vh NXB VĂN HỌC

Đi tìm ai?

Mr. Bup Be

Mr. BupBe

Almun® **vh** NXB VĂN HỌC **Tienphong**

Tìm đường vào trái tim

Anh họ em bảo dẫn cô bạn đến để giới thiệu cho bạn anh ấy. Cuộc gặp gỡ diễn ra tốt đẹp nếu không có chuyện bạn anh em lại toàn nhìn trộm em và cuối buổi lại xin số điện thoại của em chứ không phải của cô bạn. Cô bạn rất giận em. Làm sao đây?

Tòng Thị Xuân Th. (Thị xã Sơn La)

Mr. BupBe: Nếu anh họ của em chưa vợ thì bảo anh ấy xin số cô bạn, tình hình có thể đỡ xấu hơn đáng kể. Lần sau đừng dễ dàng cho số điện thoại như thế nữa, nhé em!

Anh BupBe ơi, em có anh bạn trai luôn nhiệt tình với các việc của em, rất vì em, có thể nói anh ấy rất tốt với em. Hiên một nôi, anh ấy luôn nói với mọi người rằng em và anh ấy đang yêu nhau, trong khi thật ra em chỉ quý anh ấy thôi... Em thấy hơi phiền nhưng lại không muốn nói thẳng với anh ấy...

Mộng Bạch (Lạng Sơn)

Mr. BupBe: Có phải em sợ khi nói thẳng thì những cái “rất tốt” kia biến mất không?

Anh thấy từ “quý” hay được các bạn gái dùng với một người con trai mà “bỏ thì thương, vương thì tội”. Về cái sự quý ấy, ngẫm ra cũng quý lắm thay! Nhưng quý thì quý, vẫn phải sống thật với lòng mình thôi em ạ.

Mà sao không yêu, em lại để anh ấy đi tuyên bố lung tung vậy? Người con trai như vậy hoặc không đáng hoàng hoặc đã trót uống quá nhiều sữa Milo nên tự tin quá độ. Rất không hay!

Bọn em quen nhau bảy tháng nhưng chưa dám nói lời “iu”. Một lần, em nhắn tin hỏi cô ấy và nhận được câu trả lời rằng ở bên em, cô ấy được thoải mái và được là chính mình. Em xin hỏi Mr. BupBe là cô ấy đã có tình ý với em chưa? Em nên làm gì ạ?

doancd@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Tình ý chắc là có, nhưng đến đâu thì em không nên tìm hiểu qua tin nhắn. Có những việc như tỏ tình và ký hợp đồng làm ăn thì không nên gián tiếp. Em là đàn ông, hãy mạnh bạo lên, chứ đừng e lệ như thế (Việc đó chỉ nên dành cho bạn gái của em thôi. Khi e lệ, cô ấy sẽ nói rất vòng vèo, như em đã được đọc trong tin nhắn.) He he!

Em dạy môn Toán (tại nhà) cho một học sinh cấp hai. Bố mẹ cậu bé đã ly hôn ba năm. Gần đây, bỗng dưng bố của học sinh tỏ ý thích em và luôn tìm cách tiếp cận ngoài giờ dạy với những lý do không thể từ chối (như gặp riêng để trao đổi tình hình học tập của

con). Em rất ngại điều kiện tiếp, có nên dừng học đóng dạy học không Mr. BupBe? Mặc dù em rất thương cậu học sinh...

Nhung...@hotmail.com

Mr. BupBe: Trao đổi tình hình học tập của con thì dĩ nhiên là không thể từ chối, nhưng em hoàn toàn có thể cắt những câu chuyện muố n học thêm của phụ huynh. Em rất thương cậu học sinh nhưng chưa thương ông bố ấ y chứ? Đâu ra ấ y thì không có gì phải ngại!

Em đang học lớp mười hai và có nhiề u bạn trai vây quanh, nhưng em chỉ ngưỡng mộ một người đàn ông. Đó là thầy giáo chủ nhiệm, dạy môn Lý, hơn em gầ n ba mươi tuổi, đã ly dị vợ. Dường như thầy cũng để ý tới em. Mỗi khi thầy tới gầ n em để chỉ bảo, người em cứ run bắ n lên. Em không biế t như thế ấ có phải là yêu không anh BupBe? Việc em yêu thầy ấ có phải là tội lỗi không?

Huyenhuyenpham@...

Mr. BupBe: Thứ nhấ t, ngưỡng mộ khác với yêu. Thứ hai, thầy đế n gầ n mà mình run bắ n thì cũng có thể do mình dố t môn của thầy. Thứ ba, trong quan hệ tuổi tác, có “anh thầy”, có “ông thầy”. Yêu một anh thầy còn vạ n bắ t đấ c dĩ, yêu một ông thầy là cả một vấ n đề . Ba mươi tuổi, hai thế ấ , nguy nhiề u hơn an. Thứ tư, trong thời điể m nước sôi lửa bỏng của lớp mười hai, không bắ n khoản chuyện bài vở, thi cử, lại bắ n khoản chuyện yêu đương với thầy, như

vậy là đại nguy. Thi rớt, liệu có yêu đời được chẳng? Không yêu đời làm sao có thể yêu người? Và cuối cùng, cha ông mình thường gọi thầy giáo là sư phụ, nghĩa là vừa là thầy vừa là cha. Tình yêu như vậy tuy không phải tội lỗi nhưng cũng không mấy hợp truyền thống. Gia đình em phản đối là cái chắc!

Em có quen một cô gái qua mạng, bọn em nói chuyện với nhau rất hợp, em cảm thấy thật gần gũi, như thể bọn em đã quen nhau từ trước đó rất lâu rồi. Bọn em nói với nhau đủ thứ chuyện, nhưng chỉ qua điện thoại hay yahoo chứ chưa bao giờ gặp trực tiếp cả. Và rồi đến một ngày, em cảm nhận được tình yêu của mình đã trót trao cho cô ấy và chính cô ấy cũng... Anh BupBe ơi, em có nên hy vọng vào tương lai của một tình yêu gián tiếp với một cô gái “ảo” không anh?

tuananh...@yahoo.com

Mr. BupBe: Tình yêu không bao giờ là gián tiếp (trong trường hợp với người sống), và một cô gái không bao giờ là ảo (trong trường hợp không trong game online). Em nên offline rồi hãy quyết định trao tình. Thân! Game over.

Em đã yêu bạn ấy hơn ba năm rồi nhưng vẫn chưa dám nói, vì em thấy mình không được tự tin khi đứng trước bạn ấy. Có lẽ vì bạn ấy vừa xinh đẹp vừa tài giỏi, còn em thì hoàn toàn ngược lại.

Hiện tại, em không biết mình có nên nói hay không. Xin BupBe hãy cho em lời khuyên...

tinhdonphuong@...

Mr. BupBe: Là đàn ông thì không cần “xinh đẹp” lắm mà đâu tiên cần sự dũng cảm và vững chãi. Cô ấy tài giỏi thì em cũng nên phân đầu có một cái tài cho riêng mình. Em chưa dám nói chỉ vì sợ thất bại, nhưng nếu em không nói gì thì cũng là thất bại. (Khác mỗi chỗ là âm thầm mà thôi.Ặc ặc!) Tiến lên đi, cùng một chút kiên trì.

Anh BupBe ơi, cứ mỗi khi đến Tết là em lại lo, vì Tết là dịp bà con họ hàng gặp nhau và ai cũng hỏi thăm em bao giờ cho họ ăn kẹo (em đã “băm” máy nhát rùi mà vẫn chưa muốn chuyện chồng con). Vậy nên cứ đến Tết là em lại có kế hoạch đi phượt, vừa vui vừa đỡ phải đối mặt với những câu hỏi không biết trả lời như thế nào. Theo anh, em làm thế có đúng không?

Đỗ Thị H. (Thanh Hóa)

Mr. BupBe: Chắc là đúng, với trường hợp em sợ bóng sợ gió. Theo BupBe, phượt Tết cũng hay nhưng không nên liên tục như thế. Việc hỏi là của người, việc trả lời là của ta. Nếu chưa muốn lấy chồng thì cứ bình tĩnh, lễ phép trả lời họ hàng. Thời đại mới, thái độ mới, cách sống mới mà. Thân mến!

Phụ huynh của mình nghe họ hàng thúc giục đã ra tay làm mô' i (mà thực ra là ép buộc) cho mình làm quen một anh hơn bô' n mười tuổi. Chưa gặp nhau lâ' n nào nhưng mỗi lâ' n anh ta gọi điện hoặc nhắ' n tin là mình lại cúi kính vì bị làm phiê' n. Vậy mà cuô' i tuầ' n này anh ta còn định đế' n nhà xem mặt mình. Làm sao để ngăn chặn cuộc đụng độ không đáng có này hả BupBe?

thocondeokinh@...

Mr. BupBe: Cách tô' t nhấ' t là trao đổi luôn qua điện thoại cảm nghĩ của chính chị với anh ấy. Hoặc, nê' u cảm thấ' y an toàn, có thể hẹn gặp (riêng) ở quán cà phê nào đó mà bày tỏ ý nguyện, như vậy thì đỡ phiê' n (và tô' n kém) cho nhiề' u người hơn.

Mà nhớ đâu gặp rô' i chị lại dâ' n thấ' y thích? Gặp đi rô' i kể lại, cho BupBe đầ' u tư viế' t cái kịch bản phim truyề' n hình với!

Bạn thân của mình kết hôn được năm năm, đã có một con gái. Lân nào gặp mình cô ấy cũng than thở những rắc rối trong đời sống vợ chồng khiến mình ngày càng nghi ngại chuyện hôn nhân. Chẳng lẽ cứ cưới nhau xong là tình yêu biến mất trong cuộc sống chung hả BupBe?

xihua...@gmail.com

Mr. BupBe: Không! Trong nhiều trường hợp, nó chỉ biến đi dần dần như miếng xà phòng sau nhiều lần giặt giũ. Bạn gái của bạn than thở là để dụ dỗ nổi niềm, chứ bạn ấy có định ly hôn đâu?! Dù sao đi nữa cũng đừng quá bi quan, bởi trong rắc rối của đời thường, thuyên tình vẫn len lỏi tiến về phía trước, là tốt rồi! Trong trường hợp cụ thể, bạn có thể ra yêu cầu với bạn: “Hãy kể những kỷ niệm tốt đẹp cho mình nghe đi!” Đảm bảo có để bạn nghe và đảm bảo bạn sẽ có thêm trải nghiệm.

Bạn của chị gái em ngày càng thân với em. Em cũng thấy nhớ chị ấy như vài ngày chị ấy không đến chơi với chị em. Nhưng cũng có những lúc, chị ấy đến nhà mà không gặp chị em thì hai chị em chơi với nhau rất vui... Thế có phải là yêu không anh BupBe? Yêu chị ấy chắc là không nên vì chị ấy hơn em bốn tuổi, nhưng mà em năm nay đã hai mươi mốt tuổi rồi mà...

lemlem91...@...

Mr. BupBe: Thân? Yêu? Thân yêu? Từ thân đến yêu là cả một khoảng cách, có khi còn nhiều hơn khoảng cách của việc cách nhau bốn tuổi tính từ chị ấy xuống em. Nhưng thôi, việc nào cứ ra việc

nãy. Em mới hai mươi mốt tuổi, có ai bắt em phải vội vã gì đâu? Cứ từ từ rồi tính. Từ tình thân nếu dẫn đến tình yêu thì cũng có sao. Yêu một chị, cũng có sao, miễn là tình yêu thật sự. Thân. Mến. Thân mến!

Tôi tình cờ gặp M. ở nhà một người bạn (chính là nhà bạn trai của cô ấy), không hiểu sao trong tôi lại xuất hiện ý nghĩ người phụ nữ này phải thuộc về mình. Dù đã cố gắng gạt ý nghĩ đó đi nhưng tôi vẫn không thể ngăn mình tìm cách tiếp cận cô ấy... Liệu tôi có phải một kẻ không phải với bạn mình không?

hoabinh...@...

Mr. BupBe: Đôi khi, tình yêu làm người ta không tử tế. BupBe rất buồn khi phải thông báo với anh như vậy. Dù rằng, để an ủi tâm hồn (tội lỗi, hic!), người ta thường vin vào câu “tình yêu không có lỗi”.

Trong trường hợp tình yêu (từ hai phía hẳn hoi) thắ ng thề, anh vẫn bị mang tiếng, và chắc chắn sẽ mất đi một người bạn. Trong trường hợp mớ i tình (sét đánh, cộng thêm hội chứng có tiếng nói trong đầu) của anh là đơn phương, thì cái giá anh phải trả còn nhiều hơn: sự lố bịch!

Anh cứ nghĩ kĩ đi nhé!

Anh BupBe ơi, ngày sinh nhật của cô ấy, em tặng quà rồi tỏ tình nhưng cô ấy lại nói hôm đó chưa đúng lúc. Em đợi một tuần sau rồi lại tặng quà và tỏ tình nhưng cô ấy vẫn nói chưa đúng lúc. Em có nên làm tới lần thứ ba hay không? Con gái khó hiểu quá anh nhỉ?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Ô, thế sau một tuần thì lại là ngày lễ gì mà tặng quà? Nếu không phải ngày lễ gì mà tặng thì đúng là chưa đúng lúc rồi! Nếu em làm lại lần thứ ba thì kịch bản vẫn là tặng quà + tỏ tình ư? E rằng thế thì sẽ quá nhàm chán. Con gái đúng là rất khó hiểu, nhất là trong việc đánh giá một người luôn tặng quà rồi tỏ tình là nhàm chán, nhưng đây lại là sự thực.

Tốt nhất, em nên tìm cách tiếp cận cô ấy thêm để hiểu nhau hơn và để tình cảm sâu sắc hơn (nếu có). Người ta đã từ chối hai lần rồi thì phải hết sức cẩn thận, nếu không là “hết cửa” đấy!

Em mới về cơ quan được năm tháng, đang trong thời gian thử việc nên sắp hay cử đi làm những công việc ngoại giao. Nhưng càng ngày ông ấy càng lạm dụng việc đó cho những mục đích “tình cảm” riêng... Mong anh BupBe chỉ cho cách nào để em hoàn thành nhiệm vụ mà không làm mất lòng thủ trưởng!

hoa...@gmail.com

Mr. BupBe: Đây chính là trò rất phổ biến của những ông quan có máu dê cụ. Họ quăng ra một chiếc thông lọng và thít dằn lại. Trước mặt, em hãy thử làm “mặt lạnh”, nghĩa là việc đến đâu làm đến đấy nhưng không vô nể, nói cười gì hết. Rất nên kèm theo việc ăn mặc hết sức bình thường (như cân đường hộp sữa, ặc ặc!) và không trang điểm. Cũng nên tham khảo ý kiến của một số chị chín chắn, đứng đắn ở cơ quan. Họ biết nhiều thứ lắm... Trước hết như thế đã, đừng vội nghĩ đến việc chuyển cơ quan!

Lần đầu tiên gặp cô ấy, tôi đã bị cuốn hút ngay và không dứt nổi tình cảm yêu mến, dù biết cô ấy đã có người yêu. Tôi đang rất buồn thì bà bác động viên: “Ba mươi chưa phải là Tết, yêu chưa phải là cưới. Can đảm mà chiếm đông đã có địch cháu ạ!” Tôi có nên làm theo lời bác?

xuzandop14...@...

Mr. BupBe: Tùy tình hình thôi anh ạ. Nếu quan hệ của cô ấy có vấn đề trục trặc và cô ấy cũng thích anh thì đèn xanh sẽ được bật lên. Lúc đó nội công, ngoại kích có thể thành công. Nhưng đèn

vàng hoặc đỏ thì đừng có đựng đầ u vào, vì vừa mấ t công vừa dễ trở thành lô ́ bịch.

Cũng nên lưu ý, nế u đó là người yêu của bạn anh (hay người có quan hệ gia đình với anh) thì trong mọi trường hợp không nên đựng vào. Trừ khi việc của họ đã ngã ngũ xong xuôi. Nhé!

Chú T. là bạn của bồ ́ em, đã ly hôn và sô ́ ng độc thân nhiê ́ u năm nay. Gâ ́ n đây chú â ́ y hay tìm cách gặp riêng em và có những cử chỉ thể hiện tình cảm vượt mức cho phép của quan hệ chú - cháu. Em không thích lắ ́ m nhưng cũng thấ y thương thương. Không biế t em nên xử trí thê ́ nào?

clipone...@...

Mr. BupBe: Không thích lắ ́ m nhưng cũng thấ y thương thương? Xin đừng lẫn lộn, em ơi! Đã yêu thì trăm sông ngàn núi hay vài chục tuổi cũng có thể vượt qua. (Này, nhưng đừng nghĩ là cứ cô ́ tạo ra khó khăn để vượt mới là tình yêu đẹp đầ y nhé!) Nhưng không yêu thì phải kiên quyế t nói: Không! Bạn câ ́ n hiểu rõ lòng mình, nế u chỉ là thương thì nên nhẹ nhàng bảo chú â ́ y: “Cháu không thích thê ́ này, chú ạ!” Thê ́ thôi mà.

Tôi đã thâ`m yêu cô â`y lâu nay, nhưng vì mặc cảm mình còn chưa thành đạt nên không dám ngỏ lời. Hôm qua bắ`t gặp cô â`y đi với một cậu bạn, tôi cảm thấ`y như sắ`p để tuột mắ`t một thứ quý giá. Có nên liê`u lĩnh một phen để cô â`y hiểu được lòng mình không?

qt8ocompor...@...

Mr. BupBe: Đợi đế`n khi thành đạt e rắ`ng đã già. Mà thê` nào là thành đạt? Vậy nên đừng chùng chình nữa. Nhưng, hành động thì vẫn nên “biế`t địch biế`t ta, trăm trận trăm thắ`ng”. Nghĩa là đừng quá sô`t sắ`ng, nên tìm hiểu thêm hiện trạng đô`n địch, hỏa lực thê` nào đã! Trình sát trước khi tự sát! He he!

Em thích anh ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên, mặc dù biết anh đã có người yêu nhưng em không thể ngăn cản được lòng mình. Em còn biết chị kia sắp đi du học, ba năm nữa mới về. Có nên nhân cơ hội này để thể hiện tình cảm với anh ấy không?

ftvconsao@...

Mr. BupBe: Hm... Có nghĩa là em định “đánh lô cô t có địch”? “Địch” thì lại đang di chuyển, việc canh phòng lô cô t bị xao lãng. Tuy nhiên, vấn đề quan trọng ở đây lại là lô cô t có muốn em vào không? Ứng xử với việc này phải hết sức tế nhị, thận trọng, nếu không dễ trở thành lô bịch. Thân mến!

Vừa rồi đám cưới anh trai em, H. về làm giúp tôi ba ngày khiên ở nhà em, ai cũng tấm tắc khen, thậm chí còn xiêu lòng trước sự nhiệt tình hiem có ấy. Nhưng chỉ riêng em thì không có chút “chao đảo” nào trước cuộc “tổng tấn công” tình cảm đó. Em phải ứng phó ra sao với sức ép từ gia đình?

hoamuoih...@...

Mr. BupBe: “Ăn có mời, làm có khiên.” Có những việc, phải đủ tư cách thế nào đó mới được tham gia. Từ đó suy ra, nếu không muốn bị hiểu lầm, cần hết sức cân nhắc khi bật đèn xanh cho ai đó làm những việc trong nhà mình! Nhưng dù sao thì cũng đã lỡ mất rồi, bạn cần tỏ rõ thái độ, trước tiên trong chính gia đình mình.

Mình chỉ thấy hứng thú chuyện trò, đi chơi với những chàng trai kém tuổi. Khi biết điều này, cô bạn thân phán câu xanh rờn: “Vậy là cậu có xu hướng thích phi công trẻ rồi.” Mình hơi giận nhưng cũng băn khoăn, liệu có đúng thế không?

maytrangnangvang@...

Mr. BupBe: Ôi, đúng thế hay không thì trời có khi còn không biết, làm sao Mr. BupBe hay? Mà sao lại phải băn khoăn nhỉ? Bạn hứng thú như thế thì cứ tự nhiên thôi chứ, có ảnh hưởng gì đến thị trường chứng khoán hay xăng dầu đâu mà lo! Haizz! Có chẳng, điều hơi đáng nghĩ là các chàng trai kém tuổi ấy có hứng thú với bạn không mà thôi. Còn nếu cả hai bên đều thích thì chẳng phải giận ai cả. Làm thôi!

Tuy mới gặp cô ấy lần đầu nhưng tôi rất có cảm tình và muốn tiến xa hơn trong chuyện tình cảm. Khổ nỗi, cô ấy thì trẻ trung, xinh tươi còn tôi đã hơi cứng tuổi, lại ít giao tiếp nên khó bày tỏ quá. Có cách nào giúp tôi không?

Hoàng H. (Hà Đông - Hà Nội)

Mr. BupBe: Ngoài những nhược điểm mà anh kiên quyết phê và tự phê như trên, có lẽ nhược điểm lớn nhất lại là cái anh ít nghĩ tới nhất: sự tự ti. Thật ra, đến được với nhau, sống được với nhau còn phụ thuộc vào rất nhiều thứ, mà tuổi tác chênh lệch hay sự vô nã nhiều hay ít không quá quan trọng đâu anh. Với lại, anh mới gặp người ta lần đầu thì cứ nên nhẹ nhàng, tỏ ra bình thường, chớ nên căng thẳng quá mà khổ, nhé!

Rắc rối thuở còn yêu

Người yêu cũ vừa chuyển về làm cùng công ty với “người đương thời” của tôi. Điều tôi lo sợ nhất là anh chàng “cũ” kia có thể vì lòng đố kỵ sẽ rêu rao những chuyện trước kia với chàng hiện tại. Tôi phải sử dụng biện pháp nào để ngăn chặn nguy cơ này?

Diệu H. (Công ty may ĐG)

Mr. BupBe: Bạn phải dõ ỉ mặt thôi, một cách bình thản. Nếu người cũ làm trò đó, bạn sẽ càng thấy mình đúng khi chia tay anh ta. Nếu người mới bị tác động bởi trò đó (điều này cũng dễ hiểu), bạn nên giải thích thật ngắn gọn trên tinh thần “khép lại quá khứ, hướng tới tương lai”. Nếu người mới đòi chia tay chỉ vì *nghe ngóng*, bạn nên xử trí với một chút kiên trì và nhiều lòng tự trọng. Chờ tin tốt!

Tôi năm nay hai mươi chín tuổi, cô ấy hai mươi ba tuổi, bọn tôi quen và yêu nhau hơn hai năm rồi. Cô ấy bảo đợi thêm hai năm nữa mới cưới mà tôi thì muốn cưới trong năm nay vì cũng đã lớn tuổi và gia đình không có ai. Kết quả là cãi nhau và chia tay mấy tháng rồi, nhưng tôi thực sự còn yêu cô ấy...

Quốc Việt (Quảng Trị)

Mr. BupBe: Bạn có biết vì sao cô ấy chưa sẵn sàng không? Hãy nghĩ kĩ thay vì hỏi thẳng. Xa nhau một thời gian cũng là tốt để mọi điều lắng lại và sự chín chắn sẽ đến từ cả hai phía.

Trường hợp xấu là chia tay thật sự, bạn cũng đừng vội đi lấy vợ nhé, không hay đâu!

Em đã có bạn gái rồi, cô ấy rất hay ghen. Trong khi đó, em lại mới quen một cô khác, mà cô ấy thích em ra mặt. Em phải làm gì đây hả anh?

Tuấn B. (Phan Đăng Lưu - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Bị kịch quá em nhỉ? Con gái hiện đại quả là quyết liệt khiến đàn ông chúng mình lả m khi hoảng sợ. Nhưng làm gì là làm sao? Em cần đồ i phó với cái sự “thích ra mặt” của cô gái mới quen? Hay em cần đồ i phó với những cơn ghen của bạn gái? Theo BupBe, cái em đang cần đồ i phó là tình cảm của chính mình. Một cô gái ngưỡng mộ, có thể làm em phồng mũi với chúng bạn, nhưng cái

đó chẳng có gì liên quan đến tình yêu. Quay lại là bờ! (Không phải bờ tường đâu nha!)

Em và người ta cùng nghe` báo. Em yêu cô ấy. Cô ấy quý em. Thế` nhưng nếu em lăm le tiến đến một bước là cô ấy biết ngay và cảnh báo: Để thế` này mới là tình đẹp.

Như anh biết, đàn ông không thể để thế` này mãi được, trong khi bọn em gặp nhau thường xuyên trong những cuộc họp báo. Em phải làm sao?

Bă`c Cầ`u (Nghệ An)

Mr. BupBe: Khi phụ nữ cảnh báo về` tình đẹp nghĩa là cô ấy đang nghĩ về`... tình xấu! Hic! Nói như thế` có nghĩa là bạn và cô ấy đang ở một cái ngưỡng rất tế` nhị. Vượt qua ngưỡng đó phụ thuộc vào nỗ lực của bạn, với điề`u kiện tình của bạn vẫn tiếp tục đẹp. (Khi vượt qua có thể bạn nên hát câu: “Đừng nghe những gì con gái nói!” He he!)

Anh BupBe ơi, em đau khổ quá! Em thấy anh ấy rất có cảm tình với em, em thì yêu anh ấy mãi rồi. Thế nhưng khi anh ấy mời em đến nhà chơi, bỗng em thấy một cuốn sổ, em mở ra, thì ra là nhật ký của anh ấy. Trong đó ghi: “Cô ấy thật dễ thương, nhưng sao cô ấy ăn mặc luộm thuộm quá...” Tóm lại, cô ấy chính là em, và em trong mắt anh ấy hóa ra là vậy!

Em đang muốn dứt bỏ tình cảm với anh ấy vì thấy quá tổn thương khi bị xúc phạm. Theo anh thì nên như thế nào?

Hồ`ng Loan (Nghệ An)

Mr. BupBe: Anh thì thấy thật tệ khi em cứ “bỗng mở nhật ký của anh ấy ra” như thế. Đừng làm thế nữa nếu em còn muốn quan hệ của hai người không bị căng thẳng. Nếu em để lộ chuyện này ra, e rằng anh ấy sẽ lâm vào tình trạng “xì chét” chứ không phải là ngượng nữa. Nên nhớ, có nhiều người ghi chép những ý nghĩ rất bất chợt, thậm chí điên rồ nhất để tự giải tỏa chứ không nên nghĩ đó là cái gì quá nghiêm trọng. Và họ ghi vậy cho chính họ chứ không dành cho bất cứ một ai, vì thế không nên đặt vấn đề “xúc phạm” hay không.

Nhưng cũng có cái hay là em lại biết một nhược điểm của mình trong mắt anh ấy. Lãng lạng khắc phục thôi!

Bỗng một hôm, đang đi đường, em nhìn thấy bạn gái của mình ngồi sau xe máy một người con trai khác, cười nói rất vui vẻ giữa thanh thiên bạch nhật. Em định chạy theo làm um lên nhưng không kịp. Về sau chắt vắn thì cô ấy nói đó là quan hệ đồng nghiệp. Em phải làm gì để làm sáng tỏ thắc mắc này đây anh BupBe?

Hoàng N.N. (Bạch Thông - Bắc Kạn)

Mr. BupBe: May mà cô ấy cười nói rất vui vẻ giữa thanh thiên bạch nhật, chứ không phải giữa đêm hôm khuya khoắt em ạ!

Tình huống em gặp phải cũng có thể cho báo động màu hồng (trong thang bậc báo động của BupBe, đó là cấp đầu tiên). Tuy nhiên em nên bình tĩnh, hay gì cái trò “làm um lên”. Hề đồ lắm, chỉ tổ xấu nàng hỏ ta! Nếu em vẫn không thể tin vào lời nói của cô ấy, hãy cứ đợi thêm một thời gian. Cái gì đến sẽ đến. Điều quyết định là tình cảm lâu dài của hai người thế nào chứ không phải vài chiêu kiểm soát và thẩm tra.

Em và cô ấy yêu nhau được sáu tháng rồi. Vừa rồi em gái cô ấy thi đại học nhưng không đỗ, cô ấy rất buồn. Em động viên, bảo cả hai chị em cô ấy là hãy đứng dậy và bước tiếp, đừng buồn nữa. Nhưng cô ấy bảo với em là chỉ biết nói thôi, rồi cô ấy nói lời chia tay. Em cần phải làm gì?

Binhth...@yahoo.com

Mr. BupBe: Hay là bạn phải đến kèm cho cô em học nhỉ? Chưa chắc cô ấy đã muốn thế vì như vậy cũng bao hàm khá nhiều

nguy cơ, chưa biế t chừng em gái vẫn không đỗ đại học mà lại đỗ cái khác. Ấc ặc!

Hoặc giả cô ấy không muố n yêu bạn nữa mà dành thời gian để kèm em học chẳng? BupBe e rằ ng nguyên nhân không nằ m trong việc cô em đỗ hay trượt, mà ở việc khác. Thử tìm hiểu thêm, có thể tình yêu của bạn không được thiế t thực lắ m chẳng (chỉ biế t nói)? Haizz!

Tôi chia tay người yêu ba tháng rồi nhưng vẫn nghĩ nên thăm hỏi, liên lạc. Bất ngờ, chẳng còn cách liên lạc nào có hồ ì âm, kể cả gửi thư qua bưu điện cũng bị trả về . Thế là sao hả anh? Tôi phải làm gì?

Lehoangl...@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Có những cách quan tâm không chắ c đã đem lại sự bình yên. BupBe rằ t hiểu anh còn day dứt, muố n quan tâm đế n cô ấy. Nhưng cũng câ n thắ y, anh thăm hỏi, liên lạc với người ta chủ yế u là để yên lòng chính mình mà thôi. Để yên lòng trong những lúc thế này, hãy nghĩ đế n điề u tốt đẹp cho cả hai khi không còn nhau. Và lưu ý đừng uồ ng rượu nhé, hại gan lắ m!

Bạn trai tôi rất nghiêm túc, đạo mạo, bố mẹ tôi rất yên tâm vì tư cách của anh ấy. Riêng tôi vẫn rất băn khoăn chuyện trăm năm vì mỗi lúc tôi gây ra chuyện gì trục trặc dù rất nhỏ thì lập tức, anh ấy lại lên lớp cho tôi một bài dài rất sô t ruột. Có cách nào để anh ấy bớt cái tính ưa dạy dỗ đó đi không ạ?

luongvien...@gmail.com

Mr. BupBe: Bạn trai chị có phải là giáo viên hay quản giáo không ạ? Nếu chưa phải có lẽ nên hướng nghiệp ngay cho anh ấy đến với những nghề cao quý như thế.

Cách tích cực nhất dĩ nhiên là bạn không nên phạm lỗi rồi, nhưng cũng khó vì nhân bất thập toàn mà. Cách tích cực vừa vừa là sản phẩm “bông chớ ng tiế ng ô n” do Mr. BupBe đang nghiên cứu phát triển. Giá cả phải chăng, với bạn.

Người yêu tôi, mỗi lần phạm lỗi với tôi lại buồn khổ, nào nề, tôi không thể chịu đựng được vẻ mặt buồn bã ấy, thương lắm. Nhiều lần anh ấy còn khóc, thế là tội to mà ỳ tôi cũng quên hết và tha thứ ngay. Nhưng nhiều khi nghĩ lại, tôi thấy hình như mình cũng có phần dễ dãi quá... Anh BupBe thấy sao?

cunto@...com

Mr. BupBe: Có lẽ bạn và BupBe đều đứng về một phe, đó là “phe nước mắt”. (“Tôi đứng về phe nước mắt. Hic!”) Tuy nhiên, bạn đứng về phe nước mắt đàn ông, nhưng BupBe lại không, với BupBe, đàn ông có thể khóc và được quyên khóc, nhưng khóc nhiều, khóc lặp lại và còn khóc có điều kiện (khi phạm lỗi) như thế, e hơi có vấn đề.

Vấn đề này rất nhân văn, lại có thêm phần y học, vì BupBe biết có một bệnh mang tên: viêm tuyến lệ. Mô tả: nước mắt cứ lăn chã mà chẳng (cần) có xúc cảm gì.

Em hai mươi lăm tuổi, yêu vài lần nhưng đều thất bại. Mẹ em đi xem bói, nghe bảo em có duyên âm cần phải cắt đi thì mới lấy được chồng. Em không tin nhưng mẹ em suốt ngày bắt em phải đi cùng để lễ bái, không đi thì bà khóc lóc đến phát ốm khiến em lo lắng quá. Làm thế nào để chấm dứt bi kịch này đây?

Huyenlinh1106@gmail.com

Mr. BupBe: Lễ bái, cần cúng lu bù tôn kém thì quả là phiến và có hại, nhưng nếu phải lựa chọn giữa một buổi làm lễ (vừa phải, không rình rang, không tôn kém) và sức khỏe của mẹ thì theo anh, em nên chọn cách thứ nhất. Nhưng nên giao hẹn trước với mẹ: “Con chỉ làm một lần này thôi đấy!”

À, nếu yêu vài lần nhưng chưa tiến tới được hôn nhân thì cũng không nên coi đó là thất bại, em ạ! Ai nên khôn mà chẳng dại đôi lần, he he!

Chúng tôi yêu nhau gần hai năm nhưng bạn gái tôi không muốn kết hôn mà chỉ có ý định làm mẹ đơn thân. Tôi không chịu được điều đó, còn cô ấy lại ghét phải sống chung với một người đàn ông. Làm sao để dung hòa đây?

Vũ T. T. (Đông Đa - Hà Nội)

Mr. BupBe: Chắc là sẽ rất khó dung hòa nếu quả thật cô ấy cứ khẳng khái như thế. Vấn đề đặt ra với anh bây giờ là: anh có thích làm bố mà lại không phải là chồng của mẹ của con anh không? Vấn đề này ta bàn sau đã anh nhé!

Lúc nào anh ấy cũng nói yêu em nhất trên đời nhưng hề đến những dịp lễ hay ngày kỷ niệm của hai đứa là lại tìm lý do trốn biệt để khỏi phải tặng hoa, tặng quà. Em rất bức. Làm cách nào để anh chàng buồn “keo con voi” bỏ cái tính ấy đi?

Nguyễn H. (Kỳ Anh - Hà Tĩnh)

Mr. BupBe: Anh ấy của bạn có phải là người quê ở Gabrovo (ở Bulgaria, thường bị châm chọc về tính hà tiện) không? Bạn cũng nên hiểu nỗi khổ của người chỉ yêu bằng lời nói chứ không bằng vật chất tâm thường. Hic! Có lẽ gần đến những dịp lễ hay ngày kỷ niệm mà bạn quan tâm, bạn nên trốn biệt trước cả anh ấy. Nếu bị hỏi, chỉ cần nói: “Thì đã ng nào em chả không nhìn thấy anh, nên em đã đi (chơi, du lịch, thăm bạn bè...)”. Đảm bảo có tác dụng.

Cô ấy thi đỗ đại học và đi học xa, còn em chỉ học trung cấp nghề gần nhà. Em chỉ sợ mấy năm sống ở thành phố, cô ấy sẽ thay đổi tình cảm khi có nhiều đối tượng khác vây quanh. Hay là em chia tay trước cho đỡ khổ về sau hả anh BupBe?

Letrung...@gmail.com

Mr. BupBe: Yêu cũng là một cuộc chiến đẫm máu, trong đó quan trọng là chiến thắng chính mình. Sao em chưa gì đã nghĩ đến thất bại như vậy? Chia tay vì lý do lãng xẹt như thế, sau này em sẽ khổ vì cứ day dứt với câu nói: giá như... Đối diện với thực tế đi em!

Em đưa người yêu về ra mắt gia đình, bô em phán một câu: “Đũa mô c đừng cô chòi mâm son.” Bạn trai em đã tự ái bỏ đi không thèm liên lạc một lần, em tuyệt vọng quá! Giận bô mẹ, thương người yêu mà không biết phải làm sao?

yeutuyetvong@...

Mr. BupBe: Đũa mô c giờ có thể chôn ng mô c tức thì, theo một quảng cáo mà anh vừa xem trên tivi. Ngoài ra, muốn đũa không mô c hãy dùng đũa inox! Hic! Đũa tí, cho đỡ căng thẳng.

Bạn trai không liên lạc thì chính em phải đi tìm chứ (hy vọng bạn em chưa bỏ ra hoang đảo). Yêu nhau tam tứ núi cũng trèo... Phụ huynh em tuy không phải là núi, sông hay đèo dốc nhưng hai người phải cùng vượt thôi, nếu thực sự “iu” nhau.

Người yêu tôi đã bí mật tìm hiểu “quá khứ yêu đương” của tôi. Hôm qua cô ấy đột ngột hỏi: “Anh chọn em vì em trùng tên với người cũ của anh, lỡ có nhớ về người ta, gọi tên thành tiếng cũng tiện cả đôi đường chứ gì?” Tôi biết phải trả lời thế nào đây?

Vunga...@yahoo.com

Mr. BupBe: Bạn nên thẳng thốt nói lại với người yêu: “Ôi, em nói ra anh mới thấy sự trùng hợp đấy! Bởi khi gọi cái tên ấy anh chỉ nghĩ đến em thôi!” Lưu ý, cũng không cần quá trang nghiêm khi nói như thế, nhưng tuyệt đối không được để cho cô ấy nghĩ là

đang đùa cợt. Nếu cô ấy vẫn kéo nheo, bạn nên tỏ ra bức mình mà rằng: “Người ta đã quên rồi thì lại cứ nhắc tới là sao?!” Đảm bảo hiệu quả.

Công việc cuối hết thời gian của em nên chẳng có chút thời gian nào để đi tìm nửa còn lại của mình. Bố mẹ giục em ghé thăm và tuyên bố nếu sang năm không cho ông bà đưa cháu bé bôn là không xong. Tết đến là dịp đầu óc được thư giãn sau một năm dài vất vả nhưng em lại phải đau đầu với ca này. Bạn bè em khuyên nên đi thuê người yêu cho qua dịp Tết này?

Hoàng Mi Mi (Q3 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Tất cả những kiểu đòi phỏ như thuê người yêu để gặp bố mẹ, thuê bố mẹ để gặp gia đình người yêu, hay tiêu cực đến mức “cho ông bà đưa cháu bé bôn” mà... không cần “nửa còn lại” đều không nên. Bạn cần tâm sự với bố mẹ nhiều hơn và chịu khó lắng nghe các cụ. Cái gì đến sẽ đến. Chúc vui!

Nếu anh ấy bắt gặp hình ảnh nào (dù chỉ mang tính “vớ vẩn”) liên quan đến quá khứ, anh ấy đều phải có nhận xét, bình phẩm cay nghiệt. Tôi có nên moi móc chuyện cũ của anh ấy ra chần chừ cho hả dạ không?

Vân Xoan (Thị trấn Tân - Hà Nam)

Mr. BupBe: Thỉnh thoảng cũng nên, nhưng phải biến tất cả thành chuyện hài hước mới hay. Ngoài ra, khi bị nghe những nhận xét như thế, bạn nên tủm tỉm cười, mắt nhìn xa xăm, đôi phương sẽ chột dạ, cứng hàm.

Em yêu cô ấy hai năm rồi. Những dịp lễ, em thường mua quà tặng nhưng món nào cũng bị xếp vào xó tủ. Ngày mừng Tám tháng Ba này em có nên đưa thẳng tiền cho cô ấy muốn mua gì thì mua không anh?

sihoa...@gmail.com

Mr. BupBe: Nếu em thích chính mình bị xếp vào xó tủ thì nên làm như thế.

Em chia tay người cũ nhưng vẫn duy trì liên lạc với những người bạn chung. Điều này khiến người yêu hiện tại của em rất khó chịu. Khi em giải thích rằng đó chỉ là quan hệ công việc, anh ấy có vẻ không tin, thậm chí còn dọa sẽ “ra tay” với họ. Phải làm sao để dung hòa bây giờ?

Minh Phương (Hà Nam)

Mr. BupBe: Khả năng thứ nhất, “đương kim người yêu” lo ngại em vẫn liên lạc với “nguyên người yêu” thôi. Nếu em vẫn gặp những người bạn cũ, nhưng cho cả anh ấy đi cùng thì chắc chỉ vài lần là chán ngay anh ấy mà. Khả năng thứ hai, “đương kim người yêu” của em hơi bất bình thường, quá giàu trí tưởng tượng. Có lẽ em nên nhờ

BupBe, vốn là một lục đẳng huyênh đại môn võ bí truyền, dẫn đến gặp anh ấy, giới thiệu là bạn cũ xem sao. Ấc ặc!

Mỗi lần nói chia tay thì cả hai đưa đều thấy đau khổ, thấy không thể xa rời nhau, rồi lại tìm cách quay về. Nhưng chỉ được thời gian ngắn, những mâu thuẫn lại nảy sinh và không chịu đựng nổi. Tôi không biết nên làm thế nào nữa...

Nguyễn Thái (Bắc Giang)

Mr. BupBe: Chẳng có cặp nào mà không có mâu thuẫn, tuy nhiên, giải quyết (hoặc sống chung với) mâu thuẫn mới là nghệ thuật. Có thể hành xử của hai bạn đều có vấn đề nên mâu thuẫn luôn bị đẩy lên đỉnh điểm. Nên ôn tồn cùng nhau. Ấc ặc! Kiểu năm ngày ba trận này, các cụ còn gọi là *phòng chèo*, kẻ cũng khá thi vị dù hơi căng thẳng. Dù sao cũng được cái gốc là (rất) yêu nhau!

Chàng nói rằng yêu em, thế mà những lúc em gặp chuyện khó khăn, thất bại, đau khổ thì chàng lại thường (gọi điện bảo rằng) đang ở rất xa, hoặc bận việc quan trọng. Theo anh BupBe, em nên tin chàng nói thật để yêu tiếp hay sớm tìm cho mình chỗ dựa tình cảm ấm áp và thực tế hơn?

maiyeuanh@...

Mr. BupBe: Những lúc cần gần thì lại thích yêu xa. Vậy thì bạn cũng nên... xa.

Anh ấy có biệt tài làm vừa lòng cha mẹ và các em tôi, khiến mọi người ra sức “vun đắp” cho mối quan hệ này tiến tới hôn nhân. Riêng tôi thấy không chấp nhận được vài nét tính cách của anh ấy, nhưng mẹ tôi động viên rằng lấy nhau về thì sẽ thay đổi thôi. Liệu có tin được không Mr. BupBe? Cả một con người chứ có phải cái máy tính đâu mà tháo linh kiện cũ ra lắp linh kiện mới vào là chạy ro ro ngon lành?

Thu Phương (Phủ Lý - Hà Nam)

Mr. BupBe: Con người thì rõ không phải là cái máy tính, cái này nhứt trí liên với bạn, nên có những cái khó thay đổi. Xưa các cụ cũng đã có câu: Non sông dễ đổi, bản tính khó dời.

Bổ sung: Anh chàng của bạn rõ ràng khác với cái máy tính. Máy tính thì không biết cách lấy lòng người thân của “đô i tượng”. Anh ấy có thể là siêu máy tính (toán). BupBe hơi bị sợ những người khéo léo kiểu vậy.

Em yêu cô ấy, và khi em hỏi cô ấy có yêu em không thì cô ấy không bao giờ nói yêu, nhưng mọi biểu hiện, hành động thì lại chứng tỏ cô ấy có yêu em, vậy là sao hả anh? Em phải làm gì để cô ấy nói?

Nhân Sơn (Tuyên Quang)

Mr. BupBe: Về mặt tâm lý, có thể cô ấy vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng vào chính mình và tin tưởng vào mối quan hệ với bạn. Về

mặt hành động, có thể cô ấy thuộc loại làm không (thèm) nói, ặc ặc! Trong một số trường hợp, nhất là sau này có lấy nhau, vợ không nói gì là nguy lắm. Bạn nên kiên trì thêm chút nữa. Nếu bạn là cao thủ thì có thể áp dụng liệu pháp số c. Nhưng thôi, BupBe không khuyên nữa đâu, nguy hiểm lắm!

Em đi đâu anh ấy cũng đòi đi theo, không cho là tức giận nói câu hoặc làm lý rất khó chịu. Thậm chí anh ấy còn có kế hoạch chuyển về làm việc cùng cơ quan em (bọn em vốn cùng học một ngành nghề mà). Thực lòng em thấy rất sợ khi lúc nào cũng có anh ấy kề bên cạnh. Hay là em đã khác đi, hoặc đã có gì xảy ra từ anh ấy? BupBe giúp em với!

gaicuaohong@...

Mr. BupBe: Những điều sau đây đã xảy ra: Anh ta trở nên thiếu tự tin, thậm chí nghi ngờ nên quyết định bám sát, diệt (tình) địch. Em cũng đã bớt thích sự xuất hiện của anh ấy và cảm thấy mình bị cầm tù (cũng dễ hiểu thôi, nhất là khi anh ta có kế hoạch xâm lấn tự do khá bài bản). Tình trạng này báo hiệu những khủng hoảng lớn hơn. Nên ngó i với nhau, nói thật những suy nghĩ của mình. Nếu anh ấy vẫn không hiểu thì... chắc chắc... chắc phải tính đến việc thuê vệ sĩ.

Từ khi được người bạn giới thiệu, em rất ưng cô ấy, cô ấy cũng có vẻ chịu em. Chỉ có một điều băn khoăn: em thích đọc sách và xem các môn nghệ thuật, nhưng cô ấy thì hết sức thờ ơ. Có lần cô ấy còn nói: “Đọc sách thì giải quyết được cái gì? Biết làm ăn là được rồi!” Em rủ cô ấy đi đâu cũng được nhưng đi xem tranh hay nghe nhạc là cô ấy không chịu. Anh BupBe ơi, có người nói như vậy về sau nhất định sẽ xung khắc, có đúng vậy không ạ?

Duonghai...@gmail.com

Mr. BupBe: Người đó nói sai, vì thật ra hiện tại đã xung khắc rồi. Nhưng không phải là tuyệt vọng, vì thật ra cặp nào cũng có điểm xung khắc hết, vấn đề là giải quyết ra sao mà thôi. Cả hai cùng yêu văn chương nghệ thuật cũng không có nghĩa là tuyệt vời. Trong trường hợp cô ấy không thích nhưng vẫn tôn trọng sở thích của bạn, ngược lại, bạn cũng không xem nhẹ cô ấy vì “đàn gảy tai trâu” (không có ý gì nha) là tốt rồi. Hiểu, thông cảm (một mỹ từ của chấp nhận, hi hi) là ổn.

Em và cô ấy “tình trong như đã” (nhưng em chưa tỏ tình), bỗng nhiên xảy ra sự cố bất ngờ. Hôm đó cùng đi chơi với một đám bạn, khi ngồi nghỉ, thiếu ughê, phải ngồi ken chặt vào nhau. Thêm vài bạn nữa tới sau, trong đó có M. - một bạn gái chung của hai đứa. Vừa tới, M. cười và nói: “Anh cho em ngồi chung nha!” Tôi chưa kịp phản ứng thì M. ngồi luôn lên đùi tôi. Tính M. vẫn vậy, vô tâm vô tính, mọi người quen rồi, nhưng cô ấy thì không nghĩ vậy. Sau đó cô ấy lạnh lùng với em. Em phải làm sao đây? Em đâu có yêu hay có ý gì với M...

hoanghs@...

Mr. BupBe: Khi một người con gái bỗng nhiên ngồi lên đùi mình, chẳng lẽ lại đẩy cô ấy ra? Hm... Tình cảnh của em khó xử quá nhỉ?! (BupBe xin thành kính phân ưu) Nhưng có lẽ để đồ tượng của em chứng kiến còn hay hơn cô ấy phải nghe lại từ người khác (lúc đó trí tưởng tượng được phát huy thì còn chế t nữa). Em nên chuyển bại thành thắng, cụ thể là chủ động tới gặp, phân trần thật chân thành và nhân đó tỏ tình luôn. Xác suất thành công có thể lên tới bảy mươi phần trăm. Ráng lên!

Em mới được thăng chức trưởng phòng truyền thông của công ty, dạo này công việc của em bận rộn, vì thế không dành được nhiều thời gian cho người yêu. Anh ấy không thông cảm mà tỏ ra khó chịu, nghi ngờ vì em thường xuyên đi sớm về khuya. Em mệt mỏi quá, theo anh có nên dẹp tình cảm sang một bên để phát triển sự nghiệp không?

Ân danh

Mr. BupBe: Nên, nếu như anh người yêu giờ đây đối với em không còn ý nghĩa gì nữa. Còn nếu không phải như thế thì nên kiên nhẫn thuyết phục, giáo dục (í chệch, lộn). Đối với sự nghi ngờ, nên nhẹ nhàng chứng minh, chẳng hạn một số công việc có thể cậy nhờ anh ấy đưa đi, đón về (nên bố trí ít kinh phí để anh ấy trả thuố c trong lúc chờ, hi). Nhưng cũng phải có giới hạn, chẳng hạn việc gì anh ấy cũng đòi tham gia thì hơi mệt đấy.

Tôi có người yêu mới, một cô gái rất dễ thương, sau tôi mới biết, cô ấy có một nhóm bạn trong đó có M. - cô bạn gái cũ của tôi đã chia tay cách đây hai năm. Tình cờ gặp lại, tôi thấy M. có vẻ tức giận, rồi lựa lúc vắng, cô ấy nói riêng với tôi: “Anh thật là to gan, định làm em mất thể diện phải không?” Tôi phải làm sao đây, nhờ cô ấy nói lung tung với người hiện nay của tôi?

Long Thành (Ban Mê Thuật - Đắk Lắk)

Mr. BupBe: Đúng là oan gia đùng nơi ngõ hẹp. Chẳng có cách nào khác, bạn phải “nữ vận” thôi. Với M. - có lẽ bạn phải thành tâm cho cô ấy hiểu bạn không có ý làm cô ấy tổn thương, chuyện tình của hai người hết rồi nhưng bạn vẫn tôn trọng trên tinh thần hợp tác song phương, hai bên cùng có lợi (í, lộn). Với cô gái dễ thương của bạn (mong rằng không quá dễ... tổn thương), khi không thể né tránh được, bạn phải nói thật chuyện cũ về M., nhưng đừng thật quá, nghĩa là đừng quá chi tiết ấy, phiền lắm! Haizz...

Cô ấy đang học trường múa, nhưng bố tôi lại rất ghét diễn viên múa nên cảm đoán rất ghê. Cô ấy rất ngoan hiền, con nhà tử tế nhưng bố tôi trước đây có quen một cô diễn viên múa không được gương mẫu cho lắm nên ấn tượng. Tôi phải làm sao đây?

traitimmuloa@...

Mr. BupBe: Chẳng có cách nào khác ngoài việc bạn và người yêu kiên trì chứng minh bản chất tốt của chính mình. Ban đầu chắc sẽ khó khăn khi gặp phải những thái độ và những câu nói khó nghe. Nhưng chớ thất vọng cả mà ngã tay chèo, hãy coi đây là những ghê nh thác đầu tiên thử thách con thuyền tình yêu của các bạn. Bảo trọng!

Anh ấy giờ rất ít nói với em những chuyện trong cuộc sống của anh ấy, hỏi đến thì toàn nói: “Có gì đâu, em biết rồi còn gì!” Khi mới yêu thì chuyện gì cũng nói. Em rất khó chịu, hay là anh ấy đã đổi khác, không còn yêu em nữa?

lanmai@...

Mr. BupBe: Nếu quả thật đã biết thì còn hỏi làm gì, nhỉ? Phụ nữ là chúa hay tò mò và luôn mong muốn chia sẻ, nhưng đàn ông thì lại có những lúc chỉ muốn yên lặng. Phần nào đó, bạn cũng nên hiểu thực hơn, lặng lẽ sẻ chia và hỗ trợ, có thể khi đó anh ấy lại có hứng kể lể với bạn. Còn nếu anh ấy “ít nói” với bạn nhưng lại “nói nhiều” với người phụ nữ khác thì... chắc phải nghĩ đến “bye bye”!

Em và bạn gái đã yêu nhau hai năm và đều muốn xây dựng gia đình. Năm vừa rồi em phải đi học xa nhà, rồi em phát hiện cô ấy có quan hệ với người khác trên mức bình thường. Cô ấy đã thú nhận và nói rất yêu em nhưng vì quá trống vắng nên... Em không tin nổi, quá buồn và thất vọng. Em vẫn rất yêu cô ấy nhưng muốn chấm dứt vì thấy quá nhục nhã. Quyết như thế rồi nhưng em lại không yên được và không làm gì nổi. Em phải làm gì đây?

Hoàng Phương (Bà Rịa - Vũng Tàu)

Mr. BupBe: BupBe hiểu tâm trạng của bạn, thất vọng, bị tổn thương, mất lòng tin... Tuy nhiên, điều rắc rối là bạn vẫn rất yêu

thương cô ấy. Chính vì thế nên bạn nghĩ mà lại không thể làm được như vậy. Theo BupBe thì bạn nên cố gắng lắng lòng, trước hết cần để cho mình có được trạng thái cân bằng đã. Bạn cũng nên nói quyết định này với cô ấy. Khi cân bằng, bạn xem lại mình thực sự đang muốn gì thì hãy làm theo điều đó (thái độ của người khác không quan trọng như bạn nghĩ đâu, quan trọng là chính bạn). Mong bạn sớm vượt qua!

Tôi và cô ấy đã yêu nhau bốn năm rồi, đều là mọi tình đầu của nhau. Những năm đầu rất vui nhưng đến giờ thì thường xuyên cãi nhau. Cô ấy chỉ muốn tôi nhát nhát nghe lời, cảm tôi không được đi chơi với bạn bè, bắt tôi liên tục lên mạng nói chuyện. Không như thế thì cô ấy làm um lên với mọi người khiến tôi rất xấu hổ. Cãi nhau xong tôi chỉ muốn chia tay, nhưng không thể. Làm thế nào bây giờ?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Cô ấy không muốn bạn đi chơi với bạn bè vì lo ngại điều gì? Ghen tuông? Hay chỉ đơn thuần để thỏa mãn tính độc đoán, thích người yêu làm theo ý mình và sẵn sàng làm mọi chuyện để đạt được điều mình muốn. Bạn nên nói rõ với cô ấy là bạn không thích cách hành xử đó và cô ấy cần thay đổi. Vì sao bạn biết đó là sự kìm kẹp mà vẫn chịu, vấn đề này chỉ bạn mới lý giải được. Hay bạn thử xa cô ấy một thời gian, nếu vẫn thấy nhớ sự kìm kẹp đó thì... hết thuốc chữa. Hi hi!

Cô ấy mới ra trường, đang thử việc ở cơ quan tôi. Trong quá trình làm việc với nhau, cô ấy tỏ ra quý mến tôi trên mức bình thường. Có người nhắc nhở tôi nên cẩn thận với những cô nàng tỉnh lẻ đang tìm cách “giăng lưới bắt tình” để ở lại thành phố. Nói thêm, tôi đã hai lần ly hôn, hiện đang sống một mình. Liệu có nên nâng cao cảnh giác để ngăn chặn mưu đồ này?

Vương Nhân (Bắc Ninh)

Mr. BupBe: Có người nhắc nhở? Người đó là ai? Theo BupBe, anh đừng quá tin những lời sàm tấu như rứa. Anh đã ly hôn hai lần, có thể anh sẽ cảnh giác hơn người thường hai lần? Nhưng tốt nhất là cảnh giác với chính mình. Nếu đã không yêu thì đừng đụng vào, sẽ an toàn tuyệt đối. Còn nếu yêu thì xá chi tỉnh lẻ, tỉnh chắn. Thư giãn đi anh!

Người yêu em đã lớn tuổi nên rất khó tính, khắt khe với em từ chuyện ăn, mặc, nói năng và cả các quan hệ khác. Em thấy bức

bộ i quá! Trong khi mọi người trong gia đình em thì ra sức ủng hộ những nguyên tắc đó. Có nên làm một cuộc cách mạng để đảo ngược tình thế không anh BupBe?

Lan Hương...@gmail.com

Mr. BupBe: Nghe chừng em có vẻ đơn thương độc mã quá, làm sao mà chiến được! Cách tốt nhất là mềm mỏng, nhẹ nhàng làm những điều mình cho là đúng và không ảnh hưởng đến ai. Khoảng cách thế hệ luôn là điều khó giải quyết nhưng vẫn có thể làm được trên tinh thần trời không chịu đất thì đất phải chịu trời. (Ai là trời đây hả trời? Em tự giải đáp nhé, he he!) Không ai chịu ai được thì chắc phải... Thôi chả nói nữa đâu!

Ba năm rồi, chúng em yêu nhau và có với nhau những kỷ niệm không thể quên. Nhưng bỗng cô ấy nói lời chia tay và thú nhận, trước khi đến với em cô ấy đã thầm yêu một người, người ấy cũng yêu nhưng không nói ra. Nay thì... Và sau mấy ngày thì cô ấy công khai đi với người đó. Giúp em với!

lemh...@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Tình cũ không rủ cũng tới, haizz, nhất là loại tình đơn phương, tình không ngờ ý, tình cách ngăn “bì xò kịch”... nhưng tình ấy có bên không thì lại là chuyện khác. Nhưng thôi, tiếc mà chi (chim rồi bay, em rồi đi), dù sao thì người ta cũng đã thành thực. Trong lúc này, tỏ ra vững vàng và cao thượng là cách ứng xử tốt nhất. Biết đâu người xưa thất vọng quay đầu về... núi. Nhưng

BupBe không khuyên bạn chờ đợi điều gì đâu nhé! Nhỡ đâu lại mất toi ba năm (trở lên) thì phí lắm!

Người ấy và tôi yêu nhau nửa năm rồi nhưng tôi đang là bộ đội nghĩa vụ mà gia đình người ấy lại đòi hỏi người yêu con mình phải có công việc ổn định. Cô ấy cũng ngại, nhiều lúc cứ nói với tôi là nên dừng lại, đi tiếp sẽ không có kết quả gì đâu, nhưng tôi động viên thì lại yêu hơn. Bây giờ tôi phải làm sao?

Hà Hùng (Hòm thư... Bắ c Kạn)

Mr. BupBe: Bạn đang gặp một trường hợp mà (siêu) đồ i tác chỉ nhìn vào hiện tại chứ không (nghĩ) hợp tác lâu dài, hướng tới tương lai. Bạn đi lính nghĩa vụ có thời hạn chứ có đi mãi đâu? Xong nghĩa vụ bạn về kiếm công việc là được mà. Vấn đề là bạn có hướng tới tương lai với con gái nhà người ta không? Hay là xong nghĩa vụ rồi cũng hết nghĩa tình? Người ta lo nhất là điều đó.

Em và cô ấy học cùng lớp đại học, yêu nhau ngay từ năm đầu tiên. Nhưng gần đây cô ấy cứ cặp kè với một anh thành đạt trong nghề, nói là để học hỏi kinh nghiệm. Hai người thường xuyên đưa nhau đi thực tế vài ngày mới về. Em không chịu được khi bạn bè xì xào rằng mình bị “cắm sừng” ngay trước mũi, nhưng em vẫn còn yêu người đó. Nên làm thế nào đây anh?

hoath...@yahoo.com

Mr. BupBe: Có nhiều kiểu đi thực tế lắm. Hic! Bạn nên hỏi thẳng cô ấy, nếu thẳng ngay, cô ấy sẽ dám nhìn thẳng vào mắt bạn mà “giả nhời”. (Rất nhiều cái thẳng. Vấn đề là bạn có đủ thẳng thắn và dũng khí khi nhận câu trả lời khó nghe không đây, trong trường hợp tình cảm đã xoay chiều.) Còn yêu bạn, cô ấy sẽ biết cách giữ danh dự cho bạn. Còn khi không, bạn phải tự giữ cho mình thôi, bằng cách hòa bình và cao thượng nhất có thể.

Người yêu tôi là kỹ sư CNTT, chuyên viết những phần mềm quản lý. Gần đây anh ấy quản lý tôi bằng cách cài đặt chương trình theo dõi vào máy tính xem tôi làm những việc gì. Tôi cảm thấy vô cùng bức bối trong khi anh ấy cho rằng như vậy mới tuyệt đối thuộc về nhau. Tôi phải làm sao để thoát khỏi sự kiểm soát ngớ ngẩn này?

hoaxuan1@...

Mr. BupBe: Khi yêu nhau là bắt đầu mất tự do, nhưng mất hết tự do thì quả là địa ngục. Hơn nữa, khi anh ta làm như thế là không còn tôn trọng bạn. Bạn nên thuê một kỹ sư CNTT (khác) gỡ hết những phần mềm xúc phạm ấy khỏi máy. Nên sớm tỏ thái độ thật kiên quyết, rằng nếu còn làm như thế, bạn có thể gỡ luôn anh ta ra khỏi cuộc đời bạn.

Anh ấy yêu tôi và muốn kết hôn. Hôm đưa tôi về giới thiệu với gia đình, mẹ anh ấy hỏi rât kĩ về ngày tháng năm sinh của tôi, sau đó bà bảo chúng tôi không hợp cung mệnh gì đó, lấy nhau sẽ có đũa gập đại họa. Chúng tôi không tin vào chuyện bói toán nhưng cũng chưa biết làm cách nào để vượt qua thành kiến của mẹ anh ấy...

Nguyễn Thị L. (Thái Bình)

Mr. BupBe: Đây là chuyện rất nhiều đôi uyên ương gặp phải, không vượt qua được để lại mối hận ngàn thu (mùa thu lá không

bay, hic). Phương pháp thường làm là tranh luận và thường xôi hỏng bỏng không. Nên hiểu cuộc chiến giữa duy vật và duy tâm đã kéo dài mấy ngàn năm rồi mà vẫn không phân được thắng bại. Trong khi cuộc chiến giữa niềm tin của bà mẹ và tình yêu của đứa con thì... biết rồi đây! Phương pháp đúng là thuê một ông thầy (rõm cũng được nhưng phải nhập vai như thật) tiếp cận mẹ chồng tương lai, phán rằng đây chính là lương duyên, không lấy được là chết! Xong liền!

Hồi mới tán tỉnh em, lúc nào anh ấy cũng khen em dễ thương, dí dỏm, thông minh... Đến nay yêu được rồi, anh ấy lại khó chịu, luôn tìm cách lấn át những ý tưởng của em. Sao đàn ông lại giả dối như vậy hả anh BupBe?

meocon@...

Mr. BupBe: Ai bảo em thích những lời khen? Hoặc nhớ đâu giờ đây em cũng bớt dễ thương, dí dỏm... rồi thì sao? He he, đừng tức nhé, thuốc đắng dã tật mà. Tốt nhất em nên giải quyết theo từng chuyện cụ thể, hai bên lắng nghe nhau, ai đúng ai sai rõ ngay. Nên nhớ, mình bạch lý ra lý, tình ra tình thì sống với nhau được bền hơn. BupBe nghĩ anh người yêu em chưa đến mức giả dối, chỉ thiếu kiên nhẫn và tận tâm thôi. Đợi lúc không có gì để tranh luận, thì hỏi anh ấy chính câu này, đảm bảo anh ấy sẽ giật mình, sửa lại ngay.

Em yêu cô ấy, lúc em nói ra thì cô ấy bảo cũng có tình cảm với em nhưng không thể đồng ý được vì sợ tội cô bạn gái thân chưa có người yêu. Em bảo cô ấy, nếu muốn bạn có người yêu thì phải để bạn ấy tự do, đừng suốt ngày ở cạnh nữa. Nhưng cô ấy cứ đi chơi với em cùng cô bạn thân. Em thì chỉ muốn với một mình cô ấy. Giờ em nên làm thế nào đây?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Nên kiên trì một chút, người ta nói như thế thực chất là đồng ý rồi còn gì. Nên hiểu đây là một tiến trình tế nhị. Việc đi chơi với bạn cùng cô kia chính là thông báo: Tôi có bạn rồi, tìm người yêu đi. Nhưng quan trọng hơn - đây là một thử thách với chính bạn - kiểu trả lời nước đôi này đưa bạn vào một bẫy cảnh để các cô ấy “thăm định” bạn đấy. Hãy cẩn trọng với cô bạn kia, vì đó chính là một giám khảo Việt Idol nghiêm khắc đối với bạn đấy! Hi hi! Bình tĩnh và bảo trọng nhé!!

Tôi và cô ấy rất yêu nhau nhưng khi tôi đi làm xa thì ở nhà, cô ấy bắt đầu đi chơi, tụ tập với nhiều người bạn khác nhau. Họ

thường rủ nhau đi chơi xa, rồi ăn uống, nhậu nhẹt. Tôi không đồng ý thì cô ấy nói, em vẫn công khai với các bạn là em đã có người yêu mà. Nhưng rồi có hôm, cô ấy lại kể đã từng nắm tay một người trong khi đi du lịch. Tôi không thể chấp nhận được và tuyên bố chia tay thì cô ấy khóc lóc, nói chỉ yêu tôi... Tôi nói cứng như vậy nhưng sáu tháng qua vẫn day dứt, nhớ cô ấy...

Hoàng Minh (Bình Dương)

Mr. BupBe: Có thể khoảng cách đã làm cho người yêu bạn cô đơn và buồn, từ đó cô ấy có những hành động và thái độ không đúng mực. Như vậy, cô ấy đang không vượt qua được thử thách. Có thể cô ấy chưa học hát trôi chảy bài *Vì yêu* chẳng? Nhưng vì bạn đã yêu nhiều, bạn vẫn quan tâm, khổ thế đấy! Vậy nên kín đáo tình báo xem trong những tháng qua cô ấy như thế nào (có thể qua bạn bè thân thiết và một số người khác). Nếu cô ấy vẫn không có ai thì có thể coi lời hứa của cô ấy là nghiêm chỉnh. Và bạn có thể nói lại với cô ấy sau khi hai bạn đã thỏa thuận với nhau về cách ứng xử.

BupBe à, khi một bạn trai hay nhắn tin, gọi điện rủ mình đi chơi thì có phải người ấy thích mình không? Làm thế nào để phân biệt được? Vì bạn trai ấy toàn rủ mình đến những chỗ chỉ hợp với bạn ấy còn mình chẳng thích lắm.

thoconpretty@...

Mr. BupBe: Chắc chắn là có thích bạn rồi nhưng thích gì ở bạn thì chưa thể rõ được, thế nên người ta mới gọi quá trình yêu nhau cũng là quá trình tìm hiểu. Gia đình bạn có giàu hay có thế lực gì không? Nếu có thì cũng nên nghĩ đấy (tham khảo thêm bộ phim *Người giàu cũng khóc*). Tóm lại, bạn cần quan sát và thử thách xem người đó yêu chính con người bạn hay yêu những điều kiện xung quanh bạn. Vài câu hỏi gợi ý: Người đó có quan tâm đến việc của mình không? Có tình tiết để nhận ra cảm xúc của mình đã thay đổi không?... Đừng vội nhé!

Tôi yêu cô ấy rất chân thành, nhưng ba năm rồi cô ấy vẫn không vượt qua được mặc cảm khi tôi là người đã ly hôn. Tôi không còn trẻ và cô ấy cũng đã ngoài “băm”, càng để lâu càng bất lợi cho tôi. Vậy có nên nói: anh và em tạm dừng mối quan hệ trong một tháng, nếu cảm thấy cần có nhau trong tương lai thì tiếp tục mối quan hệ đó, không thì chính thức chia tay?

Hoàng Ngọc (Quảng Ninh)

Mr. BupBe: Không chỉ anh thấy càng lâu càng bất lợi mà chính cô ấy cũng trong tình trạng như thế (ngoài “băm” rồi, hic!). Nhưng giải pháp này chỉ hợp lý khi sau thời gian mà anh đưa ra trong tôi hậu thư, cô ấy vẫn không thay đổi mà anh lại không đau lòng. Bởi, vì đau lòng, anh lại níu kéo thì... hết võ và hết cả thiêng! Anh nghĩ thêm nhé, nếu phải chia tay thì hãy cao thượng mở đường cho người ta đi.

Tôi vô tình mắc lỗi với cô ấy, sau đó đã thành thật xin lỗi và quan hệ được bình thường hóa một thời gian rồi. Nhưng dường như giữa chúng tôi đã hình thành một bức tường cảnh giác từ phía cô ấy. Tôi phải làm sao để xóa bỏ “vết đen” đó?

Trần Chân (Đông Nai)

Mr. BupBe: Bật mí với bạn, phụ nữ luôn cảnh giác (dù họ luôn nhún mạnh sự cả tin, sự lơ là, sự ngây thơ mà ông trời phú cho họ rất ít). Chẳng qua giờ đây bạn vấp phải chuyện và luôn lo lắng (sao thế nhỉ?) nên cảm giác về “vết đen” cứ lớn dần. Xin nói luôn chẳng có cái gì đã xảy ra mà lại có thể xóa hết được, điều cần làm là sống trong hôm nay và ngày mai cho tốt đẹp. Thả lỏng cơ bắp đi, anh bạn!

Em làm ở hãng mỹ phẩm, thỉnh thoảng có hàng dùng thử em lại mang về cho ông anh trai đi tặng bạn gái. Gần đây do sơ suất, em không bóc tem “Dùng thử không bán”, chị ấy đã nổi giận và quyết định “tuyệt tình” với anh trai em. Em ân hận quá...

cavangdeokin@...

Mr. BupBe: Tuyệt tình vì chữ “dùng thử”? Có thể lắm! Chị kia nổi giận chắc vì nghĩ đó là trò chơi xỏ, và chắc đang đau đớn (trong đầu) và đau khổ (trong tim). Chắc chị ấy đang suy diễn (Anh ta đang yêu thử mình chẳng? Mình mà là thứ hàng dùng thử à? Láo

thật! v.v... và v.v... Hic!). Với tình huô'ng thế' này, nói loanh quanh là không xong. Ngoài việc anh trai em phải xin lỗi nhiệt tình, em nên kín đáo tìm gặp chị ấy mà giải bày. Phụ nữ với nhau, chắ'c sẽ ổn.

Người yêu tôi rấ't thích tự làm những đồ' dùng như khăn len, găng tay, mũ... Tôi có đề'n bảy cái khăn cô' ấy đan tặng nhưng không dám quàng. Không dùng thì cô' ấy giận, mà dùng thì ai cũng hỏi sao mua đồ' xấ'u thế'. Tôi không biế't xử lý ra sao nữa...

nguyenmyme@...

Mr. BupBe: Khô! Chắ'c là cô' ấy bị ảnh hưởng bởi bài hát *Chiế'c khăn gió' ấm* rồi, hic hic! Theo BupBe, chắ'c là bạn chưa hiểu được cái hay của những đồ' làm bằ'ng tay. Để tạo sự khác lạ, bạn nên dùng một lúc hai hoặc ba cái khăn (đương nhiên do cô' ấy đan), kiểu thời trang này chắ'c chắ'n sẽ khiế'n đám đông choáng và không dám hỏi nữa. Bạn gái của bạn có thể cũng choáng và không cho bạn quàng khăn nữa. Hi hi!

Em tuổi chuột còn cô ấy tuổi mèo. Về phía gia đình em thì không nói gì nhưng bên gia đình cô ấy thì lại rất nặng nề về việc này. Cô ấy cũng nhiều lần cãi nhau với mẹ nhưng mẹ cô ấy vẫn rất cương quyết. Em rất buồn và phân vân. Đã có lần em bảo gia đình cô ấy là hai tuổi như thế nếu thiệt gì thì em chịu hết (mèo ăn thịt chuột mà, đúng không?) nhưng mẹ cô ấy vẫn không nghe, thế là sao BupBe nhỉ?

Ấn danh

Mr. BupBe: Với mẹ cô ấy thì cũng không thể chỉ lý luận là xong. Kể cả việc lý luận theo kiểu sinh học (con này ăn con kia, ka ka!). Một chiêu độc là: người mê tin thì tin lời thầy bói, các bạn có thể tìm một thầy bói nào đó phát ngôn có lợi cho các bạn hay không. Cũng nên tìm vài ví dụ về những cặp vợ chồng tuổi mèo - chuột mà vẫn sống hạnh phúc để làm “chứng cứ”.

Bố em mất sớm, mẹ lại chỉ có mỗi em. Giờ em đã có người thương nhưng xem ra người ấy không thể ở rể được. Em khó nghĩ quá, nhất là khi có người nói với em rằng làm gì thì làm nhưng đừng để cho mẹ mày phát bệnh vì mày kéo sau này lại ân hận đó. Em phải làm gì bây giờ?

Ăn danh

Mr. BupBe: Thế nếu em cứ ở vậy bên cạnh mẹ thì mẹ khỏe như vâm? Hãy tỉ tê cùng mẹ đi, và cũng đừng quên tỉ tê với anh ấy. Với lại, đừng đặt vớ nể nặng nề theo kiểu “ở rể”, chỉ là “chúng mình lâ ý nhau và quan tâm đến mẹ” thôi mà. Rồi đâu sẽ có đó.

Năm năm trước em yêu một người nhưng người đó không chấp nhận tình cảm của em và hai người chỉ là bạn. Giờ em lại yêu một người bạn thân của người đó và muốn kết hôn cùng cô ấy. Kẹt nỗi là khi cô ấy nghe chuyện xưa thì lại phân vân và bảo muốn chia tay. Em đã giải thích với cô ấy rất nhiều nhưng vẫn không ăn thua, em bảo cô ấy hỏi bạn sẽ rõ nhưng cô ấy nói là ngại lắm... Em phải làm thế nào bây giờ?

xuongronggai...@gmail.com

Mr. BupBe: Em phải chứng minh thôi, bằng cách nào đó cùng cô ấy, đến một nơi nào đó (đồng người & tình cờ, ặc ặc) gặp cô cũ. Và cô ấy sẽ thấy giữa hai người chẳng có gì đặc biệt (đàn bà là thích kiểm nghiệm lắm, nghe chưa!). Trong trường hợp vẫn không tin, hmm... có lẽ em phải nói khó với cô cũ. À mà thôi, đừng! Cứ nên giữ thái độ cũ. Nếu cô gái của em yêu em thật thì dính tí bạn cũ có là gì. Nhưng nghĩ vậy mà đừng biểu hiện ra vậy nhé! Hi hi!

Nhà em theo đạo Thiên Chúa nhưng nhà anh ấy thì theo đạo Phật, mà anh lại là con trai duy nhất trong nhà. Khi biết gia đình không chấp nhận em, anh ấy liền nói lời chia tay. Em biết anh ấy rất thương em nhưng sao lại đưa ra quyết định như vậy mà không cùng em giải quyết? Thậm chí không gặp mặt để nói lời chia tay mà chỉ nói qua điện thoại? Em thì rất yêu, không muốn mất anh ấy. Vậy bây giờ em phải làm sao, Mr. BupBe giúp em với!

lanhoang@...

Mr. BupBe: Em cần gặp anh ấy xem anh ấy còn quyết tâm hay không? Trong chuyện này, Chúa và Phật không bao giờ ngăn cản,

chỉ có lòng người cách ngăn. Nếu anh ấy quá mê m yêu mà mất hết cả nhuệ khí thì chắc em cũng chỉ còn cách hết thương anh ta mà thôi. (Tiếc gì chứ? Hic hic!)

*Rất nhiều lần, anh ấy đang ngủ i trong nhà với em nhưng
hễ nghe điện thoại thì lại bảo đang đi một mình ngoài đường. Lần
gần đây nhất, vì không chịu nổi kiểu xúc phạm đó, em đã đứng
dậy bỏ đi. Vậy là anh ấy giận, cho rằng em hành động thiếu văn
hóa. Không lẽ anh ấy cư xử như vậy thì được coi là lịch sự?*

cuncongaugau@...

Mr. BupBe: Sao lại thế nhỉ? Chắc anh ấy muốn thể hiện sự đơn côi nào đó để khơi gợi điều gì đó với phía bên kia? Một, hai lần thì cũng có thể coi là sự vô tình trong câu chuyện, nhưng nhiều lần thì không thể chấp nhận. Bạn nên nói rõ lý do mình bỏ đi và hỏi rõ anh ấy vì sao lại làm như thế. Câu trả lời của anh ấy sẽ giúp bạn quyết định. Thân mến!

Có lần, một người bạn gọi nhầm cô ấy là H. (tên bạn gái cũ của tôi). Từ đó, mỗi khi đi đâu với tôi, ai đó hỏi tên, cô ấy đều bảo: “Cứ gọi em là H.” Tôi rất mệt mỏi với kiểu cô chấp và cách trả thù dai dẳng này nhưng chưa có biện pháp xử lý. Mong BupBe mách nước...

hungcuong81...@...

Mr. BupBe: Chưa biết ai mệt hơn ai? Bạn với “ký ức H.” và bạn gái với “trả thù H.”. Suy cho cùng, sự mệt mỏi của bạn là điều cô ấy muốn. Vậy hãy vui lên (dù là giả tạo, hic hic!@#!%). Đảm bảo khi cô ấy thấy hành hạ bạn không thành sẽ phải thu chiêu. Cũng nên áp dụng thêm phép thả lỏng lợi tinh thần bằng cách nghĩ: may mà đó mới là sự gọi nhầm của người bạn chứ chưa phải cú gọi nhầm tên của chính bạn.

Cô ấy ngày càng ghen tuông nhiều hơn, dù tôi chẳng có gì khuấy t t. Hôm rồi, cô ấy nặng lời với tôi chỉ vì “sao anh nhiều kinh nghiệm thế”. Chẳng lẽ tôi có lỗi khi nhiều hơn cô ấy vài đoạn đường đời? Hay có phép màu nào khiến tôi ngây thơ trở lại?

zzza0321...@gmail.com

Mr. BupBe: Phép màu nào dành cho anh? Chẳng có đâu! Mà sao anh lại mong muốn có sự ngây thơ? Nên nhớ rằng khi ngây thơ ta phiến toái lắm (mà ta còn không biết cơ! Hic hic!). Mà cô ấy chưa chắc đã thực sự thích một người ngây - thơ - không - biết - gì! Vẫn đề ở đây đúng như anh nghĩ, chỉ là ghen tuông (với quá khứ của anh). Thôi anh cứ giữ lấy kinh nghiệm của mình và nói với cô ấy rằng anh đã quên hết mọi thứ. Nhé!

Công việc của em hằng ngày phải tiếp xúc với nhiều người, trong đó có cả những người không mấy tốt đẹp. Em đã luôn cố gắng để hài hòa mối quan hệ giữa mình và họ, nhưng dạo này anh ấy bỗng dưng nghe những tin đồn xấu rồi hặc hởi em. Em rất hoang mang, không biết nên chọn cách hành xử thế nào...

Bình Trâm (Tp. HCM)

Mr. BupBe: Bạn ít nói chuyện với người yêu về công việc đúng không? Vậy nên anh ấy mới bị bất ngờ. Để giải quyết cá p bách, bạn nên bình thản giải thích ngắn gọn, đi thẳng vào bản chất vấn đề. Để giải quyết lâu dài, bạn nên tâm sự với bạn trai nhiều hơn về công việc của mình (nhưng đừng lan man, vì đàn ông hay chán loại chuyện này). Nếu có thể, cho tiếp xúc với vài đối tượng, đảm bảo hiệu ngay.

Tôi và anh ấy yêu nhau gần ba năm, tưởng như đã hiểu nhau đến từng hơi thở. Vậy mà những ngày gần đây, hễ nói chuyện với nhau (kể cả qua điện thoại hoặc chat), anh ấy đều bắt bẻ tôi từng li từng tí. Tôi không hiểu nổi tại sao nữa. Hay là anh ấy đã có người khác và đang tìm cách gây sự để chia tay?

Miên Thảo (Đông Nai)

Mr. BupBe: Để gây sự, người đàn ông có nhiều trò nhưng ít khi họ chọn phương pháp rắ c rồi như thế. Nhiều khả năng là anh ấy ám ức vì cách nói năng hay xử sự của bạn (và dồn nén trong gần

ba năm chẳng? Hic!). Có lẽ một mặt bạn xem lại cách xử sự của mình, và nên lựa chọn lúc nào thoải mái, thử hỏi anh ấy đang âm ỉ ức điều gì. Nếu anh ấy không thể nói thẳng ra, lúc đó mới là có chuyện.

Tôi yêu anh ấy nhưng không chịu nổi cái kiểu anh ấy liên tục gọi điện, nhắn tin hỏi han tôi đang làm gì, ở đâu. Không hiểu đó có phải là để kiểm tra không anh BupBe nhỉ? Có lần tôi bảo sao cứ hỏi liên tục thế, để em còn làm việc thì anh ấy lại bảo: Anh nhớ em thì mới làm thế. Chẳng lẽ nhớ cũng là tội lỗi. Em cần làm gì bây giờ?

Lam Huyền (Quảng Ninh)

Mr. BupBe: Nhớ thì không phải tội lỗi nhưng quá rầy rầy thì cũng là một thứ gần với tội lỗi. Anh ấy nhớ em nhưng toàn vào lúc em bận bịu thì quả là anh ấy không được tế nhị lắm. Về việc “kiểm tra” em hỏi, BupBe nghĩ có thể lắm. Phương pháp đầu tiên em nên áp dụng là dịu dàng trả lời anh ấy: “Em đang làm việc, trưa (hoặc cuối giờ chiều) anh gọi cho em nhé!” Đừng đi vào mô tả đang làm gì, ở đâu, rách việc lắm, mà lại tạo thói quen cần vắn. Hic...

Cô ấy luôn bày ra đủ trò, thông qua mọi đồ i tượng để “thử thách” tôi. Lúc đầu tôi còn chưa biết, đến khi biết đó là “nghệ thuật” do cô ấy tạo ra thì tôi thấy rất mệt. Định nói với cô ấy thì lại sợ cô ấy suy diễn ra việc khác. Khó xử quá!

vdvvuotkho...@gmail.com

Mr. BupBe: Bạn sợ cô ấy suy diễn như thế nào nhỉ? BupBe thử đưa ra vài phương án nhé! 1. Ôi, anh ấy biết rồi, từ nay mình mất vũ khí bí mật rồi, làm sao “quản lý” được đây? 2. Mình có trò chơi trí tuệ hay như thế, anh ấy lại biết, mất hứng quá! 3. Ô, cái lão này sao lại tinh quái thế nhỉ, bực thật! Sao lại nhiều kinh nghiệm đồ i phó thế chứ? 4. và 5...

Cũng có thể bạn sẽ nói ra trong bức thư, rằng thôi đừng thử với thách nữa! Nhưng đó chính là cách đỡ nhất. Có lẽ nên duy trì việc này như một trò chơi trí tuệ (mang chất 007, ha ha!) cho cô ấy vui vì được yên tâm, và trí óc lại luôn được vận động.

Người yêu cũ của anh ấy định cư ở nước ngoài mới về thăm nhà, tôi biết ngay nhưng anh ấy lại không biết là tôi biết. Anh ấy và cô kia có gặp gỡ (tôi cũng biết rõ họ chỉ nói chuyện công việc, thăm hỏi chung chung). Dù vẫn trong vòng kiểm soát nhưng tôi vẫn rất tức vì thấy anh ấy giấu giếm. Tôi nên làm gì?

Hồ ng Loan (Bình Dương)

Mr. BupBe: Có những việc khi đã kiểm soát được thì không nên làm to chuyện thêm nữa, thế mới là đại cao thủ, he he! À, mà BupBe nể chị quá, có vẻ như nhắt cử nhắt động của anh ấy đều không qua được mắt chị?! Còn nếu chị lo lắng sự việc đi ra ngoài quỹ đạo thì nên làm như vô tình hé lộ việc chị đã biết cô kia trở về, khiến anh ấy giật mình là đủ. Thân!

Chúng tôi yêu nhau khá lâu rồi, hôm nọ sinh nhật tôi, anh ấy chẳng tặng gì, thậm chí còn ở cơ quan tới rất muộn trong khi tôi chỉ muốn hôm đó hai đứa đi đâu đó chơi vui vẻ, lãng mạn. Tôi tỏ ra giận dỗi thì anh bảo: “Có còn ở thời tuổi xanh tuổi hồng bay bổng nữa đâu!” Tôi buồn quá và chợt nhận ra mình bây giờ cười cũng được mà không cũng được. Sao thế anh BupBe nhỉ?

Nguyễn Thúy Hồ ng (Nha Trang)

Mr. BupBe: Khi máy tính chạy chậm quá, người ta phải dùng chức năng refresh hoặc restart hoặc đổi máy tính khác cấu hình oách hơn. (Ặc ặc! Chết, không có ý gì đâu nha!) Mọi tình của bạn đang

dần cũ mòn mất rồi. Nên bút anh ấy khỏi công việc, quan trọng hơn, cần bút anh ấy khỏi suy nghĩ cứng nhắc kia. Nếu đã sử dụng hết các kiểu “re” vẫn không xong thì... Ồi, chán nhỉ, thôi chả nói nữa!

Qua chuyện đi công tác cùng nhau, K. tỏ ra thích em. Mặc dù em nói đã có người yêu nhưng hình như điều đó càng làm K. muốn chứng tỏ bản lĩnh đàn ông. Ngày nào anh ta cũng gọi điện hoặc lả ý lý do công việc để đến cơ quan gặp em. Làm thế nào để triệt tiêu kế hoạch “đẹp trai không bả ng chai mặt” này hả anh BupBe?

hoangso138...@...

Mr. BupBe: BupBe cho rằng ng chai mặt không phải bản lĩnh đàn ông. Dĩ nhiên, yêu là quyền của mỗi người, nhưng làm phiền người khác thì là thiếu văn minh. Nếu lơ anh ta đi mà vẫn không ổn thì có lẽ bạn nên triệu anh người yêu của bạn đến cơ quan (đón bạn chẳng hạn) đúng vào lúc “chàng chai” kia xuất hiện. Nếu vẫn chưa ăn thua thì có lẽ phải báo bảo vệ, vì hình như chức năng của bảo vệ là không cho những người không có phận sự vào cơ quan. Hic!

Tôi rất tin tưởng cô ấy vì chúng tôi yêu nhau khá lâu rồi. Cách đây mấy ngày, tự dưng cô ấy hỏi: “Những lần em nói đang đi “lên rừng” nhưng thực ra là em “xuống biển”, anh có biết không?” Tôi giật mình nhớ lại, hình như số lần “xuống biển” của cô ấy cũng hơi nhiều. Tôi hoang mang quá anh BupBe ạ! Làm thế nào để kiểm soát được chuyện này?

phidaoyeu luoc@...

Mr. BupBe: Khi cô ấy nói thế thì: 1. Cô ấy đang gián tiếp nói rằng, anh thờ ơ với em quá. 2. Em đang phân vân giữa “biển” và “rừng”, anh “người rừng” kia, có biết không? 3. Trông cái mặt tự tin ghét chưa kìa, khuây lên cái cho vui! Tóm lại, mẫu số chung ở đây vẫn là: đừng tự tin quá như thế, nên quan tâm thêm nữa đi! Cũng không nên quá hoảng, không có gì nghiêm trọng đâu, vì khi cô ấy muốn giấu đi điều gì thì đương nhiên sẽ không nói ra. Ứ tìm một tí cũng vui mà!

Bạn gái tôi làm công việc phải giao tiếp rộng nên thường tắt điện thoại khi hết giờ làm việc, chỉ dùng một số máy cho người thân, trong đó có tôi. Gần đây tôi nhận thấy cô ấy có những cú gọi rất bất thường vào số máy “nội bộ” kia. Theo tôi cảm nhận thì người gọi đang ở nước ngoài. Hỏi thì cô ấy chỉ cười trừ rồi lảng sang chuyện khác. Tôi vô cùng khó chịu mà chưa biết nên xử lý thế nào.

laq134...@...

Mr. BupBe: Cười trừ à? Hơi nguy đấy. Nếu là người thân cùng huyết thống thì có gì phải cười trừ nhỉ?! Hay là anh nên đặt vấn

đề` tự khai trừ mình ra khỏi cái danh sách người thân đó xem cô ấy sẽ như thế` nào. Hic!

Khi anh ấy hỏi: “Em đang nghĩ gì thế?”, em nói thật suy nghĩ của mình ra thì anh ấy tức giận gâ`m lên: “Suy nghĩ cái kiểu gì mà kỳ cục thế`, hả?” Em vừa sợ vừa bực mình. Chẳng lẽ em phải nói ngược lại điề`u mình nghĩ để anh ấy vui lòng?

chimsao452...@...

Mr. BupBe: Bạn trai của em chắ`c là có xu hướng muố`n nghe những gì hợp với ý anh ấy (tiế`c thay, cái này thì rấ`t nhiề`u người, cả trai lẫn gái đề`u có). Nhưng cũng có thể do em diễn đạt suy nghĩ của mình “mộc” quá nên hơi khó nghe chắ`ng? Bởi cũng chỉ một sự vật, sự việc thôi nhưng có rấ`t nhiề`u kiểu diễn đạt. Con mèo chẳng hạn, nó có thể là “miu”, là “tiểu hổ”, là “ngoao ngoao”... Con chó thì có thể là “cún”, “khuyển”, “cẩu”, “câ`y”, “gâu gâu”... (hi). Đó là chưa kể, “miu xinh” thì khác hẳn với “mèo béo”, và “cún yêu” thì khác hẳn với “cẩu cau có”...Ặc ặc!

Cứ mỗi lần đưa em đi qua phố ND, K. lại kể một câu chuyện liên quan đến những kỷ niệm cũ. Tôi qua, khi K. vừa bắt đầu giai điệu đó, em đã yêu cầu cô dừng xe lại và bỏ về với lời nhắn: “Tôi không thể tham dự cuộc chơi chung có cả ba người như thế được!” Em làm vậy có đúng không? Em và K., ai quá đáng hơn trong chuyện này?

songtu3110...@...

Mr. BupBe: Dĩ nhiên, K. như vậy là thiếu trách nhiệm rồi. Nhưng sao bạn không nhắc anh ấy ngay khi những “giai điệu” ấy vừa mới cất lên lần đầu, mà lại cứ nhìn để rồi phải phản ứng mạnh mẽ đến như thế? Hy vọng khi K. nhận ra sự vô duyên của mình và xin lỗi bạn thì mọi chuyện giữa hai người lại tốt đẹp. Nói chung, sau này nên tránh cái phố ND ấy ra thì hơn.

Sau khi “đường ai nấy đi”, cô ấy liên tục rêu rao thông tin là mình mắc bệnh về giới tính, rồi còn nói thời gian qua mình mượn

cô ấy làm bình phong che mắt thiên hạ về tình trạng bất lực. Mình vừa xấu hổ vừa bức với cách xử sự kỳ quái đó. Phải làm sao bây giờ?

hlxu...@...

Mr. BupBe: Chẳng lẽ lại lên báo thanh minh? Mà bạn có phải sao giải trí đâu mà được các báo lá cải săn đón? Hay thuê quảng cáo, hi hi, giá cũng khá đắt đấy! Bạn nên mừng vì “cháy nhà ra mặt chuột”, người như thế không đáng để bức đâu. Còn xấu hổ ư? Bạn không thế thì có gì phải xấu hổ. Nên làm theo ca sĩ, diễn viên X khi gặp việc tương tự (theo tựa một bài báo nọ): hlxu... vững vàng trước tin đồn n!

Em được D. đưa về giới thiệu với gia đình, mẹ anh ấy có vẻ sững sờ khi vừa nhìn thấy em, suốt buổi hôm đó bà không nói năng gì. Sau này tìm hiểu qua người quen, em mới biết vì trông em rất giống bạn gái cũ (đã phụ bạc anh ấy sau năm năm yêu nhau) nên bà ấy mang tâm lý đề phòng. Em thực sự thấy rất buồn mà không biết nên xử sự ra sao...

Thongoc12345...@...

Mr. BupBe: Em giống bạn gái cũ? Hm, ca này lạ đây. Thông thường thì người ta tìm đến sự thay đổi, phong phú chứ nhỉ? Nhưng thôi (sao mình lại tiết lộ ra thế nhỉ? Hic!), em cũng đừng để ý làm gì, rồi chính mình lại lạc vào sự suy diễn, so sánh vì thực ra không ai giống ai đâu. Với bà mẹ, em cứ bình thường như không biết gì và

lặng lẽ thể hiện những điểm tốt nhất của mình ra, đặc biệt là sự chung thủy (phần xấu xa thì... từ từ. He he!).

Mỗi lần tôi đi công tác đều mua quà tặng G. Khi nhận quà, cô ấy đều tỏ ra rất thích thú, cảm động. Vậy mà hôm qua tôi được người bạn gái thân của G. tiết lộ là cô ấy chỉ “diễn” thế thôi, thực ra cô ấy coi thường tôi và đánh giá những món quà như một thứ rẻ mạt, không đáng quan tâm. Tôi buồn quá...

vqt142...@...

Mr. BupBe: Này, bạn gái thân của G. có đang thích anh không đấy? Nếu không phải như thế, thì chỉ có hai cách: 1. Anh nên đi công tác ngay về Lục Yên - Yên Bái, nơi có đá đỏ ruby rồi mua về. (Đá đỏ à! Chứ còn cái gì nữa! Nếu có nhiều tiền! Rồi tính tiếp ngay điểm đến tới, nhé!) 2. Nếu nhà không có điều kiện, và/hoặc lòng tự trọng lại đang nổi dậy (hy vọng là anh đang như thế) thì nên thôi mua quà, và cũng thôi gặp cô ấy luôn cho lành.

Người yêu em kém em bốn tuổi, chúng em yêu nhau hơn một năm rồi, cảm thấy rất hợp nhưng em không dám dẫn H. về giới thiệu với ba mẹ vì sợ ba mẹ chê là “yêu trẻ con”. Thực ra thì H. rất chừng chạc, đàn ông. Anh BupBe có chiều gì mách em với, hic!

flygirl46...@...

Mr. BupBe: H. đã đẻ rầu chưa? Nếu chưa, nên đẻ. Cũng nên tìm trang phục trông... thêm tuổi. Mà cũng không nên nghiêm trọng hóa việc giới thiệu. Mới đây u cứ đẻ n chơi bình thường đã, để ba mẹ quen quen đi rồi nói sau. Nếu quả thật H. “rất chừng chạc, đàn ông” như bạn nói thì đã thả ng được trên một nửa rồi. Thân mến!

Em đã yêu anh ấy gần ba năm, mới đây em phát hiện ra rằng anh ấy chỉ coi em như một thứ “lấp chỗ trống” trong trái tim tổn thương nặng nề sau khi chia tay mối tình trước. Em rất buồn và cảm thấy bị xúc phạm. Lẽ nào em yêu người ta thành thật như vậy mà lại bị coi rẻ đến thế?

Thu Hồng (Nam Định)

Mr. BupBe: Hm... Người ta có thể cần “lấp chỗ trống” tới ba năm sao? Hơi tò mò nhưng vì sao em phát hiện ra điều đó? Không phải anh ấy tự nói ra chứ? Hay ai đã “tư vấn” cho em? Theo BupBe thì những vấn đề to lớn nhưng mông lung kiểu thế này không nên để trong lòng, rất nguy hại. Em nên nghĩ lại xem hằng ngày anh ấy

đôi xử với mình như thế nào thì chuyện đỡ rõ ràng hơn. Cũng nên lựa lúc thích hợp nói chuyện rõ ràng về “người cũ” của anh ấy.

Cô ấy là người khá dễ thương, dễ gây cảm tình với người khác. Nhưng có lúc cô ấy lạm dụng sự quyến rũ của mình khiến tôi không hài lòng. Cô ấy đang là người yêu của tôi mà lại cứ đóng đũa với người đàn ông khác, thật không thể chịu nổi! Phải làm sao?

quyettienp@...

Mr. BupBe: Bệnh này khó chữa lắm, mà báo trước là ngày càng nặng thêm nữa cơ! Thuộc đã ngất tật, nên thẳng thắn một lần, ngay khi cô ấy có biểu hiện (nhưng chỉ nên đóng cửa bảo nhau, đừng làm mất mặt người ta ở chỗ đông người). Nếu cô ấy vẫn không chừa và anh vẫn “thật không thể chịu nổi” thì nên chia tay. Ngoài kia thiếu gì gái ngoan?

Anh ấy là người nghiện màu sắc và lại thích sự sành điệu. Thế rồi anh ấy đi mua mười lọ sơn móng tay rồi lần đầu đã thể hiện tác phẩm bằng năm màu trên chân, tay của em. Mới đầu em cũng thích thú, nhưng đến khi đi làm thì đồng nghiệp nhìn em như “sinh vật lạ”. Em rất ngượng, muốn xóa đi mà lại sợ người yêu phật lòng. Biết làm thế nào bây giờ?

tongdat...@...

Mr. BupBe: Năm màu là ngũ sắc, cũng ghê đấy! Ba màu thì... tam thể, hic! Thật ra vấn đề đẹp không phải quyết định ở chỗ nhiều màu hay không. Nếu quả thật em cũng thích thì sao gì cái nhìn của người đời? Nhưng nếu thấy gò gợn thì nên nói với anh ấy, đại loại: “Đồ anh vẽ cho em chỉ một màu mà thật là độc đấy?!” Kiểu khích tướng ấy khá được việc. Cũng nên bảo anh ấy thử vẽ năm màu lên các ngón tay của... anh ấy. Cho đương sự được dịp trải nghiệm, đảm bảo sợ!

Bạn bè anh ấy thỉnh thoảng lại gọi nhầm tên tôi bằng tên người cũ của anh ấy khiến tôi rất bức bối. Đã có lúc tôi nghĩ hay là bảo má ý đưa bạn thân của tôi giả vờ gọi nhầm tên anh ấy bằng tên người yêu cũ của tôi?! Anh BupBe thấy thế nào?

flower134@...

Mr. BupBe: Xét cho cùng có phải lỗi của anh người yêu đâu mà lại trả thù tai ác quá vậy?! Hỡi trời! Nhưng chị cũng nên nhắc nhẹ anh ấy, để anh ấy bảo bạn bạn bè đừng “phạm húy” kiểu nguy hiểm

thế nữa. Nếu vài người bạn của anh ấy vẫn cứ tái phạm, có lẽ nên đề nghị... thay. Ha ha!

Mỗi lần đến nhà B. chơi (chúng tôi mới yêu nhau), mẹ cô ấy cứ “bóng gió” rằng tôi chỉ đi chiếc xe máy cà tàng thì sau này làm sao đảm bảo được cuộc sống sung túc cho gia đình. Tôi rất yêu B. nhưng cũng khó chịu với kiểu nhìn nhận của mẹ cô ấy. Theo anh, tôi nên ứng phó với tình huống này ra sao?

ruzi...@gmail.com

Mr. BupBe: Vấn đề là B. quan niệm về việc này ra sao? Đây mới là mấu chốt vấn đề. Còn nếu B. thấy đi xe máy cà tàng chẳng sao, và thỉnh thoảng đi xe xin cũng tốt thì hai người nên tìm một chỗ cho thuê xe máy. Có rất nhiều loại oai oách, giá cả cũng rất phải chăng! (Kiểu như người ta đi thuê áo dài mặc ngày lễ thôi mà, hà hà!) Vậy là cứ cuối tuần chẳng hạn, bạn và B. lại đi chơi bằng xe thuê, thế chẳng phải là hai bạn cũng vui mà mẹ B. cũng yên tâm lắm ru? Đùa thôi, vấn đề là bạn cần chứng minh khả năng nghề nghiệp và sự tháo vát của mình, đó mới là điều cần cho cuộc sống gia đình. Chắc mẹ B. cũng nghĩ thế.

Em và anh ấy “iu” nhau đã lâu nhưng thời gian gần đây em nhận tin hay gọi điện là anh lại nói câu muôn thuở : “Anh bận, tí anh gọi cho.” Nhưng nhiều khi em chờ “mỏi mòn” mà không thấy. Gần đây, mỗi lần nói chuyện với nhau là anh hay nói về vấn đề quan hệ thể xác. Em thì luôn bảo đảm có nói với em vấn đề này. Anh bảo đó là bình thường. Không biết đó có phải là cách anh ấy làm em không muốn nói chuyện với anh ấy nữa?

Hoàng Trà H. (Cần Thơ)

Mr. BupBe: Việc hẹn gọi điện rồi quên luôn là không hay ho gì, nhưng việc này phải được coi là việc giải quyết riêng. Em có thể hỏi thẳng, sao anh lại cư xử với em như thế. Việc gợi ý “quan hệ”, nếu em không thích thì em cứ kiên quyết giữ quan điểm của mình. Nhìn tổng thể, có vẻ em đang yêu thuân túy tình thân, còn anh ấy thì ngược lại! Ấy ă, rất không hay đấy! Có thể em nên nghĩ đến việc không nói chuyện với anh ấy nữa.

Anh ấy rất hay tận dụng những món quà từ nhiều nơi đưa lại để... tặng lại cho em. Em rất khó chịu nhưng không biết nên nói thế nào vì chúng em cũng chưa thân lắm...

Hoa Mười Giờ (Đông Nai)

Mr. BupBe: Hm... Đây có vẻ là một chàng trai biết vận dụng kinh tế học vào tình yêu. Thật ra, ở đây có hai trường hợp. 1. Đó là những món quà mà chỉ nữ mới dùng được, vậy thì tặng lại em cũng có sự hợp lý. 2. Đó là những món quà vô thưởng vô phạt, và chính anh ta không muốn dùng. Đây là việc rất tệ.

Nói chung, việc tặng lại một món quà thường chỉ xảy ra với những trường hợp rất đặc biệt và giữa hai người cũng phải rất thân thiết. Anh chàng của bạn hơi có vấn đề đó. Có lẽ nên nghĩ đến việc chấm dứt nhận những món quà kiểu này.

Trong buổi hẹn đầu tiên, tôi trót uống hơi nhiều và hình như có nói luyên thuyên gì đó. Hôm sau tôi gọi lại ngỏ ý xin lỗi nếu đã nói những chuyện nhảm nhí (thực sự tôi không nhớ được) nhưng cô ấy chỉ khúc khích cười rất bí hiểm. Tôi thấy căng thẳng quá! Làm thế nào để cứu vãn tình hình?

vte.vi...@...

Mr. BupBe: Ngôn ngữ phát ra rồi, làm sao thu lại? Nhưng nhìn theo hướng tích cực thì vẫn có chút an ủi: trong buổi hẹn đầu tiên đã uống hơi nhiều, ắt cô gái đó rất gây cảm hứng cho bạn. Và khi bạn “luyên thuyên gì đó” mà cô ấy vẫn chịu khó lắng nghe thì chứng tỏ cô ấy cũng mến mến bạn. (Nếu không, người ta đã lịch sự rút lui rồi, nhé!) Giờ bạn đành chịu trận cái “cười rất bí hiểm” ấy thôi. Đến lúc nào người ta đem những câu kia ra “xử” thì... hi hi, đành lấy chân tay đỡ mồm miệng vậy thôi.

Chỉ vì một hiểu lầm nhỏ, em đã tuyên bố chia tay, G. bất ngờ đi lấy vợ sau đó chừng hai tháng nhưng có vẻ sống không hòa hợp. Vợ G. tìm được số điện thoại của em và thường xuyên có những cuộc gọi bất thường theo kiểu quấy rầy. Em không biết có nên nói với G. để “trị tội” cô vợ vô duyên này không?

toan32...@...

Mr. BupBe: Cô ấy quấy rầy bạn vì nghĩ bạn quấy rầy (hạnh phúc của) cô ấy. Vậy, khi cô ấy gọi đến, bạn nên nhẹ nhàng phân giải. Đại loại: “Chuyện cũ qua rồi, nay chị cứ yên tâm mà hạnh phúc đi, hãy làm ra nó, còn tôi sẽ không liên quan đến chuyện của anh chị nữa.” (Nói lời phải giữ lấy lời, nhé, haizz...) BupBe tin là cô ấy sẽ dịu lại. Trong trường hợp gặp phải người thiếu hiểu biết, cố làm lơ là tốt nhất, việc nói với G. là hạ sách vì chưa chắc đã giải quyết được gì, mà chỉ thêm sâu.

Tôi là người rất say mê công việc, rất hay phải đi công tác nữa. Tuy nhiên cũng chưa đến mức quên mất người yêu. Nhưng anh

ấy lại cho rằng tôi đang có tham vọng đạt tới một vị trí cao trong cơ quan nên tỏ ra khó chịu, thậm chí có nhiều hành vi ngăn trở. Tôi nên làm thế nào để dung hòa tình cảm và công việc?

Nguyễn H. T. (Hà Tĩnh)

Mr. BupBe: Nếu quả thật chị đang phân đầu tư vươn tới một vị trí nào đó thì cũng nên chia sẻ với người yêu, và lý do thuyết phục nhất là việc đó liên quan đến hạnh phúc gia đình của hai người sau này. Nếu không phải như vậy, cũng nên nói rõ những khó khăn rất cụ thể trong công việc để anh ấy hiểu và thông cảm. Quan trọng hơn, đừng quên những chăm sóc, quan tâm tuy nhỏ nhưng ấm áp. Đảm bảo hạ nhiệt!

Cô ấy toàn lấy những lý do như xe hỏng, cảm sốt, sợ tắc đường... để nhờ tôi đưa đón đi làm. Thoạt đầu, tôi vô tư giúp đỡ vì cùng làm một công ty, nhưng hóa ra cô ấy đang có ý đồ “trói” tôi và được mẹ tôi “hậu thuẫn”. Mà tôi lại không có tình cảm đặc biệt với cô ấy... Phải làm thế nào để thoát khỏi mạng lưới phức tạp này mà không làm ai tổn thương?

Bảo Toàn (Q3 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Ờ, thì bạn lịch sự nói bạn có kế hoạch a, b, c vào lúc đầu giờ hoặc cuối giờ rồi, nên không thể đưa cô ấy đi - về được, “mong em thông cảm nhé!” (mim cười vô tư lự!!!). Thực chất thì đây cũng là “lấy lý do” mà thôi, nhưng cần hành xử thật khéo léo, tự nhiên, haizz, không lại bị bảo là tê giác, cho nên ác!

Thỉnh thoảng cô ấy bỗng dưng “biến mất” vài ngày, không trả lời điện thoại, tin nhắn và email khiến tôi rất lo lắng. Nhưng khi xuất hiện trở lại, cô ấy lại coi như không có chuyện gì. Tôi cố hỏi thì cô ấy không một lời giải thích, lại còn dọa chia tay. Không biết phải làm sao?

Mạnh Hoàng (Bắc Ninh)

Mr. BupBe: Hành tung của cô ấy chứng tỏ cô ấy đang hoạt động bí mật. Xin hỏi bạn, cô ấy có phải là công an hoặc tình báo không? Nếu không phải thì chắc cô ấy đang làm những việc không muốn anh biết, gặp gỡ những người không muốn anh hay, vui và ở những nơi không muốn anh đến. Anh vẫn sợ phải chia tay thì đòi anh còn khổ, vì chắc cô ấy đang “tình yêu - tình báo” nhưng không phải với anh! Éo le thật!

Em sắp phải xa anh ấy một thời gian khá dài vì lý do công việc. Mặc dù anh ấy hứa hẹn nhiều điều về tương lai của hai đứa nhưng sao em vẫn thấy lòng mình chông chênh quá. Không hiểu đó là cảm giác nhớ nhung hay lo sợ “xa mặt cách lòng”?

pdf...@...

Mr. BupBe: Có những hoàn cảnh tạo ra tâm trạng rối như tơ vò đây. Hình dung theo một cách khác, tâm trạng của bạn hiện là một hỗn hợp pha trộn giữa nhớ nhung và lo lắng. Theo thời gian xa cách, sẽ có nhiều “chất” khác pha trộn thêm vào dung dịch này: hồ i hớp, vui sướng (khi nhận được tin của người yêu), buồn, bức, tức (khi anh ấy tỏ ra lơ lửng)... Ngoài ra, còn có những thứ rất nguy hại cho tình cảm như thất vọng, chán nản. Đây chính là lúc người thứ ba xuất hiện. Hãy lường trước và luôn làm mọi việc để giữ lửa lòng, bạn nhé!

Cô ấy luôn duy trì quan điểm: “Trên đời này không nên tin ai cả, chẳng có người nào thực sự tử tế với mình.” Khi biết em rất buồn vì suy nghĩ đó, cô ấy lại bảo: “Nếu anh thấy buồn tức là anh đang tính toán với sự tử tế anh dành cho em.” Em phải hiểu về cô ấy như thế nào? Và phải làm sao để cô ấy tin mình?

Vũ Hoàng T. (Lâm Đồng)

Mr. BupBe: Cô này rắc rối quá, đòi hỏi quá nhiều. Bạn có thể hỏi lại: “Vậy em có thực sự tử tế với ai (anh) không?”, xem cô ấy nói sao. Về phía mình, bạn cứ yêu và sống như mình vốn có. Nếu cô ấy có một trái tim chân thành, cô ấy sẽ hiểu. Nên biết, mọi sự cô

sức chứng minh, chứng tỏ đề u chỉ dẫn đề n chứng nọ tật kia trong quan hệ mà thôi.

Năm mới sắp đề n, cô ấy muốn nhân dịp này đưa em về thăm quê và giới thiệu với gia đình. Em không biết sẽ phải thừa chuyện với phụ huynh của cô ấy thế nào, vì từ trước đề n nay em vô n nhút nhát, ăn nói cũng rụt rè. Theo anh, có nên dẫn thêm vài người bạn để mình thêm tự tin không?

cuongduongtuluc@...

Mr. BupBe: Dẫn theo rồi nhớ phụ huynh của cô ấy lại thích một người bạn dẻo mồm trong số bạn của cậu thì sao? Có những việc, dù khó, người ta vẫn cứ phải vượt qua một mình. Đây chính là một việc như thế. Mà cậu cũng đừng lo, phụ huynh cô ấy chắc chắn không đánh đập, tra khảo gì đâu. Cứ chân tình, kính trọng, lễ phép, thưa gửi đàng hoàng, hỏi gì đáp nấy là ổn. Bình... teen nhé! (Bình tĩnh và tự tin ấy mà!)

Chúng em yêu nhau gần hai năm rồi nhưng em vẫn không thể hòa đồng với đám bạn bè của anh ấy, vì họ sống quá tùy tiện, buông thả, phức tạp. Em muốn xây dựng một cuộc sống lứa đôi thật quy củ và giản dị, mà anh ấy lại khó xa rời bạn bè mình. Phải làm sao bây giờ?

thuytien...@...

Mr. BupBe: Vấn đề là chính anh ấy thế nào? Cũng tùy tiện, buông thả, phức tạp hay là không? Nếu anh ấy không phải như vậy thì cũng yên tâm, còn nếu chính anh ấy đã như thế thì chẳng bạn bè nào cứu nổi. Bạn bè là quan trọng nhưng không nhất thiết chơi với ai là giống người đó. Bạn bè cũng chỉ thỉnh thoảng gặp nhau chứ không sống chung trong gia đình bao giờ. (Hay là có mà BupBe lại không biết nhỉ? Haizz...)

Lúc còn yêu nhau, D. vài lần mượn tôi những khoản tiền không nhỏ, nói là lo việc gia đình. Hiện nay chúng tôi đã chia tay được nửa năm nhưng mỗi lần tôi hẹn gặp để nói chuyện (tiền nong) thì cô ấy lại khóc lóc, bảo gặp nhau khiến cô ấy đau lòng không chịu nổi. Biết làm thế nào để giải quyết rãnh mạch chuyện tình - tiền bây giờ?

x&z78@...

Mr. BupBe: Ai nói với anh rằng chuyện tình - tiền có thể giải quyết rãnh mạch được hả anh?! Mà tiền thì anh đau nhưng phải trả tiền cho anh thì cô ấy đau. Thôi thì đã từng yêu nhau, nay cũng nên gánh đỡ sự đau lòng hộ nhau. À, mà khi đưa tiền cho cô ấy, có giãy tởm gì không? Không thì cũng chịu đấy, chia buồn cùng anh.

Hôm qua đưa em đi mua sắm, anh ấy chọn váy áo, phụ kiện rất thành thạo. Mới đầu em thấy vui lắm, nhưng về nhà nghĩ lại mới thấy băn khoăn. Có phải anh ấy có quá nhiều kinh nghiệm tán tỉnh phụ nữ nên sành sỏi như thế? Liệu em có đang góp phần làm dài danh sách trong “bộ sưu tập” của anh ấy?

lovivu0934...@...

Mr. BupBe: Kể ra anh ấy như thế cũng hơi khác thường so với đa số đàn ông, nhưng nói như em thì những nhà thiết kế, họa sĩ và những ai có mắt thẩm mỹ một chút đều có tội hay sao? Anh ấy có yêu thương em thật lòng hay không cần căn cứ vào những lúc khó

khăn, thất bại xem có giúp đỡ, chia sẻ hay không, chứ căn cứ vào lúc đi mua váy áo e rằng chưa chuẩn lắm. Haizz...

Các bạn cùng phòng em đều vô tư tiêu tiền của người yêu, còn em thì chưa bao giờ làm như vậy. Khi biết điều này, họ bảo em ngốc, phải biết “tận thu” lúc tình cảm còn đang tốt đẹp, lỡ sau chia tay cũng không bị “lỗ vô n”. Em có nên áp dụng “chính sách” này không?

bird487...@...

Mr. BupBe: Trên quan điểm nam nữ bình đẳng thì tại sao lại không phải là nam nhân chẳng cần cố gắng lắm, mà chỉ cần kiếm nữ nhân thành đạt để yêu nhỉ? Nhưng mà đó có phải là yêu không? À mà, nói chung là yêu (tiền) đó! Hề he, hề he!

Thôi thì cũng khó khuyên nhau trước (nhiều) tiền lắm, chỉ xin nhớ một câu thôi: Đồng tiền cũng là đồng bạc đấy!

Cô ấy thích tận dụng những đồ dùng cũ để chế ra sản phẩm mới như dây lưng, túi xách, khăn quàng... và mang tặng tôi. Nếu không dùng thì cô ấy lại giận dỗi, trong khi tôi không thể đến những nơi trang trọng với chiếc túi xách kỳ quái được. Tôi phải làm thế nào để giữ được hòa khí với “cô nàng sáng tạo” này?

Lương TN (Đông Đa - Hà Nội)

Mr. BupBe: Thì bạn đề nghị cô ấy làm cho một cái ví thì bất cứ chỗ nào cũng mang đi được chứ sao? Còn những dây lưng, túi xách, khăn quàng kia tiện thế nào dùng thế ấy thôi mà. Quan trọng là cái tình, cô ấy làm thế là rất quan tâm đến bạn đấy. Nên biết quý những món đồ đơn sơ do chính cô ấy làm, với điều kiện... không quá nhiều (khi đó, chúng sẽ trở thành những đồ quý... nhưng không hiếm). He he!

Sau nhiều năm chia tay, tình cờ chúng em gặp lại nhau. Nghe anh ấy kể chuyện gia đình không hạnh phúc, công việc trở lại trở nên em cũng thương thương. Anh ấy xin lỗi về chuyện cũ và bảo hãy cho anh cơ hội để làm lại. Em khó nghĩ quá. Phải làm sao bây giờ?

hanhdolai...

Mr. BupBe: Còn yêu nhau xin về Ban Mê Thuật. Ấc ặc! Hình như có một câu hát như thế ư?! Căn cứ như câu hát ấy, thì nếu em có “mê”, hay muốn “thuật” thì... Theo kinh nghiệm của BupBe, trong một triệu trường hợp tương tự như em trình báo thì có chưa đến một trường hợp “anh ấy” có ý định tốt. Xem em đang bon trên đường nào thì cứ tiếp tục bon bon thôi, đừng quá để ý đến cảnh cũ người xưa kéo gập tai nạn.

Mình với cô ấy nhận lời yêu nhau gần một năm, mình ở ngoài Bắc còn bạn gái ở Nam. Mình luôn quan tâm tới sự nghiệp và luôn nghĩ khoảng gần ba mươi tuổi mới cưới vợ, nghĩa là còn rất lâu nữa... Mà giờ không biết là mình có yêu cô ấy hay không nữa hay mình lầm với tình bạn? Thực sự mình đã nhiều lần nghĩ tới việc chia tay nhưng lại sợ làm tổn thương cô ấy. Không biết có nên nói với cô ấy không nhỉ???

tuff.minh...@...

Mr. BupBe: Hồi trước BupBe cũng đã học vài tháng ngành y nên biết câu “đau một lần nhưng cắt thì khỏi bệnh”. Bạn càng do

dự thì lại càng làm cô ấy tổn thương, và cả hai bên đều mất thời gian mà thôi. Nên chân thành nhưng cần nhẹ nhàng khi trao đổi thì mọi việc sẽ tốt đẹp.

Em và người yêu đã chia tay nhưng gần đây, hai đứa muốn quay lại với nhau nhưng không biết bắt đầu từ đâu. Giờ bố mẹ cô ấy lại muốn cô ấy lấy chồng. Em có nên để cô ấy đi lấy chồng không?

Phi Hùng (Long An)

Mr. BupBe: Vấn đề là cô ấy đã có người khác hay chưa? Nếu có thì do bố mẹ sắp đặt hay là một mối quan hệ của cô ấy rồi nay cô ấy đã không còn muốn gắn bó nữa? Vấn đề này đầu tiên phải do cô ấy quyết định. Về phía bạn, tình cảm của bạn như thế nào? Nếu thực sự yêu cô ấy thì hãy đợi. Bố mẹ giục không có nghĩa là phải cưới ngay, cưới bất cứ ai cơ mà. Bắt đầu ngay đi, sao phải... xoắn!

Mình kết hôn đi!

Chuẩn bị làm đám cưới tôi mới tình cờ phát hiện ra cô ấy chỉ muốn mượn tôi làm “hình nhân thế mạng” cho mối tình đầu tan vỡ. Vì người cũ là hàng xóm ở quê, sau khi chia tay đã lập tức cưới người khác nên bố mẹ cô ấy cảm thấy vô cùng “mất mặt”. Thật cay đắng! Tôi có nên hủy hôn???

trungtien@yahoo.com

Mr. BupBe: Cô ấy có phải là mối tình đầu của bạn không đấy? Nếu là tình đầu thì cũng hơi bị xót xa nhưng mà đúng quy luật. BupBe không bao giờ khuyên ai hủy hôn cả, trong trường hợp bạn vẫn muốn làm “hình nhân thế mạng” thì xin cứ việc!

Người em sắp kết hôn không biết uống rượu, không nghiện thuốc lá trong khi bố và anh trai em thì ngược lại. Nhiều lần gặp mặt gia đình em, anh ấy không “hòa nhập” được khiến mọi người trở nên khá xa cách. Em có nên bảo anh ấy tập hút thuốc, uống rượu hay không?

hoailinh...@gmail.com

Mr. BupBe: Không “hòa nhập” được chỉ vì không uống được rượu và không hút được thuốc? Vậy nếu em lấy một người nám phổi vì khói thuốc và xơ gan vì rượu thì bố và anh trai sẽ hài lòng chẳng? Uống rượu và hút thuốc chút ít cũng có thể làm giao tiếp cởi mở hơn kiểu *miếng trầu là đầu câu chuyện* nhưng không thể thay thế bản chất câu chuyện được. Có thể nguyên nhân của sự không “hòa nhập” nằm ở chỗ khác? Nếu phát hiện sớm thì thông tin tiếp cho anh nhé!

Tôi chuẩn bị cưới vợ, thủ tục chạm ngõ, ăn hỏi đã xong, chỉ còn đợi ngày làm lễ cưới. Nhưng mọi chuyện trở nên bung bét khi có dư luận rằng bên nhà cô ấy chê bai gia đình tôi nghèo. Tôi có nên dừng đám cưới để làm giàu cho họ khỏi coi thường?

Quang Hiền (Phú Thọ)

Mr. BupBe: Nên cảnh giác với dư luận và nên rà soát lại xem bạn có những tình địch nào bởi trong lúc này, có thể một trong những kẻ đó đang thích trò tung tin. Đừng nên dỗi mà trúng mưu gian. Bạn chứng minh khả năng làm giàu và nhiều khả năng khác sau khi kết hôn cũng chưa muộn mà.

Từ khi cô bạn thân của em lấy chồng thì trung bình cứ “ba ngày một câu chuyện” về đời sống vợ chồng, về những sự tẻ nhạt và phức tạp khi bắt đầu cuộc sống chung với người khác khiến em mệt mỏi quá. Đến mức em nghi ngờ mọi giá trị của hôn nhân BupBe ạ! Em có nên sống độc thân cho nhẹ nợ không?

Hoàng M. H. (Ninh Bình)

Mr. BupBe: Nghi ngờ giá trị của hôn nhân cũng có tác dụng giúp bạn chín chắn hơn trong cuộc sống sau này, nhưng chớ để sự nghi ngờ bóp chết mọi hy vọng. Sống độc thân có thể nhẹ nợ hôn nhân nhưng lại nặng nợ về cái khác. Lời khuyên với em là hãy bớt những

câu chuyện mà thực chất mình chẳng giúp được gì cho cô bạn thân. Hãy bảo cô ấy tâm sự với Mr. BupBe thì sẽ đúng chỗ hơn. Ke ke!

Tôi và người đó sắp làm đám cưới, đã hùn tiền mua sắm đồ đạc và lên danh sách khách mời. Nhưng những ngày gần đây, tôi thấy anh ấy dễ nổi khùng vô cớ, quát nạt thậm chí có lần còn tát tôi mấy cái. Theo anh BupBe, có phải tôi đang đứng trước nguy cơ bạo lực gia đình hay không?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Đứng trước hôn nhân, đàn ông thường bị áp lực nên dễ bị rối loạn, nhưng rối loạn sẽ mau chóng bình thường trở lại. Haizz! Hy vọng lang quân của bạn ở trường hợp này. Trường hợp thứ hai, có thể anh ta đã mất công lực để nín nhịn, nay thấy của đã vào giỏ nên bộc lộ bộ mặt thật. Nói chung, có thể bên ngoài vẫn nhẹ nhàng nhưng bên trong cần cứng rắn với những biểu hiện như thế này. Bạo lực gia đình có hay không, tùy thuộc hành động của bạn.

Đến lúc quyết định sẽ kết hôn tôi mới phát hiện ra vợ sắp cưới của mình có quá nhiều quan hệ phức tạp trong quá khứ. Mỗi lần tôi có ý định nói chuyện cho sáng tỏ mọi điều thì cô ấy lại cúi gằm, khóc lóc, giận dỗi và tìm cách lẩn tránh những câu hỏi cụ thể. Không phải tôi nhỏ nhen hay ghen tuông vô lý, mà chỉ muốn hiểu rõ cô ấy để có thể tin tưởng, gắn bó với nhau lâu dài. Tôi nên giải quyết chuyện này như thế nào?

Vũ T. (Thái Bình)

Mr. BupBe: Nếu những quá khứ ấy không ảnh hưởng gì đến hiện tại và tương lai thì có lẽ cũng chẳng cần có một cuộc “tự thú trước bình minh” làm gì. Anh chỉ cần nói rõ với cô ấy: “Anh tôn trọng mọi kỷ niệm của em nhưng em hãy tôn trọng tình cảm của chúng ta.” Cứ nhẹ nhàng, có khi cô ấy lại có hứng tâm sự. Chỉ sợ lúc đó anh lại không giữ nổi bình tĩnh, he he!

Tháng Mười một này chúng em sẽ tổ chức hôn lễ, mọi thủ tục gần như đã được hoàn thiện, chỉ còn đợi ngày cưới là chính thức ở

chung. Vậy mà gần đây, anh ấy ngày càng trở nên khó chiều, thường bắt bẻ, gây sự với em từ những chuyện nhỏ nhặt. Có phải anh ấy cho rằng sắp sở hữu được em thì chẳng cần trân trọng nữa?

birdblu...@...

Mr. BupBe: Bạn không nói anh ấy bắt bẻ, gây sự vì việc gì thì cũng hơi khó bắt mạch. Việc xây dựng gia đình nói chung, và nói riêng với người đàn ông khá là căng thẳng, có thể anh ấy bị ảnh hưởng vì lo lắng? Theo BupBe, đừng nên quy kết thành những vấn đề quan điểm to đùng (như sở hữu, hic...) mà nên gỡ từng việc một. Cũng nên lựa lúc vui vẻ, hỏi dò xem công việc của anh ấy có suôn sẻ? Thế đã nhé!

Chúng em quyết định sẽ cưới vào cuối năm. Khi bàn đến chuyện này, cô ấy liên tục lập cho em một danh sách những việc cần làm như: sau hai năm thì mua nhà, sau ba năm phải có ô tô xịn, mười năm tiếp theo phải tích lũy được số tiền đủ cho tuổi già... Bỗng dưng em thấy ngán ngại quá, cuộc sống mà cứ bị “kê hoạch hóa” như vậy thì có gì thi vị nữa nhỉ?

anhhungxatoi...@...

Mr. BupBe: Nhưng ai đã bảo với bạn rằng cuộc sống gia đình là thi vị? Ảo tưởng vậy là nguy hại lắm đó nghe! Suy cho cùng, nghệ thuật sống chung là làm giảm áp lực cho nhau mà thôi. (Áp lực có thể đến từ nhiều phía, như từ xã hội, và... từ nhau, haizz!) Bạn đang

bị các loại kế hoạch “x năm lên thứ nhất” hành hạ, thật là đáng cảm thông quá đi! Hãy bình tĩnh, cứ nhẹ nhàng trao đổi, xem khả năng của cả hai bên có thực hiện được không. Nếu thấy bất khả thi mà cô ấy vẫn khăng khăng thì... hay đi tìm cô khác ít kế hoạch hơn?!

Chúng tôi làm cùng công ty, nay chuẩn bị kết hôn. Cô ấy tỏ ra rất vui mừng vì sau đám cưới sẽ là cảnh vợ chồng sớm tối bên nhau, còn tôi bỗng dưng thấy ngại, như mình sắp bị kiểm soát toàn phần. Tôi nên chọn giải pháp nào để đảm bảo sự tự do cá nhân thiết yếu của mình?

hoangga...@...

Mr. BupBe: Chỉ có hai giải pháp: Không lấy cô ấy nữa, hoặc chuyển cơ quan. Xem ra cách thứ hai dễ hơn. Nếu anh tiếp tục hành việc đó mà bị cô ấy tìm mọi cách cản trở (haizz!) thì tiếp tục gửi thư cho BupBe nhé!

Em muốn làm đám cưới hoành tráng vì nghĩ cả đời mới có một lần. Anh ấy lại bàn tổ chức giản dị, chỉ mời có hai mươi người bạn thân thôi (?!). Em giận quá, từ hôm đó dọa từ hôn. Có phải anh ấy coi thường em không?

Hoàng T. T. (Cao Bắ`ng)

Mr. BupBe: Chắ`c không phải coi thường, chỉ là quan điểm của anh ấy. Thật ra cách nghĩ này khá “Tây” và hay, đỡ ruộm rà, tồ`n kém, chỉ có điề`u dân ta lại không quen vì cách nghĩ “trả nợ miệng”. Có một giải pháp: ở nhà bạn thì bạn cứ tổ chức đám cưới như gia đình mong muố`n, còn bên nhà anh ấy thì để anh ấy làm theo cách của mình. Hai kiểu khác nhau với một sự kiện lớn trong đời, chắ`c cũng là kỷ niệm thú vị.

“Hậu yêu”! Cấp cứu!!!

Mong Mr. BupBe giúp tôi xử lý chuyện này: Vợ tôi luôn tìm cách kiểm soát điện thoại di động của chồng. Thậm chí còn giả danh tôi nhắn tin vào những số máy cô ấy nghĩ rằng của phụ nữ, khiến nhiều mối quan hệ của tôi tan tành mà không hiểu lý do. Tôi vô cùng khó chịu. Phải làm sao?

Việt Hùng (Khâm Thiên - Hà Nội)

Mr. BupBe: Tin xấu là nếu anh muốn kiện vợ ra tòa thì cả hai vợ chồng phải trở thành công dân Mỹ (hoặc một số nước khác). Tin tốt là những người muốn kiện anh phải bó tay cũng vì khó khăn này. Tin nửa tốt nửa xấu là anh phải chấp nhận các mối quan hệ (chủ yếu với nữ giới) tan tành khi quan hệ vợ chồng của anh chưa tan tành, và ngược lại.

Giải pháp tạm thời: 1. Anh phải có thêm một chiếc điện thoại mà phone book toàn là số ảo để làm mờ mắt vợ. 2. Anh phải luyện trí nhớ để nhớ hết các số điện thoại, BupBe có sách dạy, riêng với anh giảm giá bảy mươi phần trăm.

Thưa anh BupBe, tôi có chuyện khó xử thế này: bố vợ tôi muốn ly hôn để tìm kiếm hạnh phúc khác, trong khi mẹ vợ lại không muốn gia đình tan vỡ. Cứ vài ngày tôi lại bị mang ra làm “cơ quan hòa giải” cho họ. Mà bà xã tôi lại cứ mang tâm gương của ông bố ra “giáo dục từ xa” khiến tôi mệt mỏi quá! Tôi phải làm sao để được sống yên ổn bây giờ?

Vũ Bình (Bạch Thông - Bắc Cạn)

Thú thật đi, có phải anh cũng từng nổi hứng khuyên bên này một tí, góp bên kia một tẹo không? Nguy hiểm quá! Nên nhớ rằng, cả ông bà nội vợ anh và ông bà ngoại vợ anh liên thủ giải quyết còn không được nữa là. Anh nên kính cẩn xin tha và cáo bệnh (nên liên quan đến họng và thanh quản).

Giáo dục từ xa là một trong những biện pháp quan trọng của chị em, anh nên hưởng ứng trong sự kính cẩn và im lặng.

Con gái tôi ba mươi tuổi mà vẫn mãi mê theo đuổi sự nghiệp, cháu đã có bằng thạc sĩ và đang dự định học tiếp tiến sĩ. Tôi muốn cháu tạm dừng việc học để lấy chồng cho “yên bề gia

thật” nhưng mỗi lần đề cập chuyện này là hai mẹ con lại mâu thuẫn quan điểm, giận nhau mấy tuần. Con gái thời nay coi nhẹ chuyện chồng con đến thế ư?

Lưu Thị Huệ (Kỳ Anh - Hà Tĩnh)

Mr. BupBe: Thưa chị, con gái thời nào cũng chẳng coi nhẹ chuyện chồng con. Có chăng, con gái thời nay ngoài chuyện đó còn nhiều mối quan tâm khác. Có lẽ chị nên hướng con gái tới việc tìm một ý trung nhân ủng hộ việc học hành. Như thế, cảm nang tình yêu gọi là “yêu cùng nhìn về một hướng”. Hướng giải quyết này còn giúp chị và con gái có hướng quan điểm để nói chuyện, không bị chuyển hướng giận nhau sinh mệt, rất có hại cho sức khỏe.

Tôi sắp chết ngạt vì tình yêu của vợ. Tôi làm gì, đi đâu, ngó gì với ai cô ấy đều có cách để biết được. Có lẽ ngay cả khi tôi “thăng thiên” hay “độn thổ” cũng bị tìm ra. Cứ thế này làm sao tôi có thể sống cho ra dáng đàn ông??? Tôi phải làm sao đây?

Nguyễn S. (Bình Xuyên - Vĩnh Phúc)

Mr. BupBe: Kể ra luôn bị theo dõi thì cũng khó ở, cho dù đó là... vợ, và cho dù đó là vì... tình (tình này hơi giống tình báo). Đã vậy, hôm nào anh cứ lấy xe máy ra đi loăng quăng ngoài đường, lúc khoan lúc nhặt, thỉnh thoảng anh lại ghé quán uống nước hay xem hàng hóa lảng nhãng... Vài lần như thế chắc kẻ theo dõi cũng phát mệt. À, nhưng mà anh có điều gì muốn giấu vợ không đấy? Cái này BupBe không chịu trách nhiệm đâu nha!

Tôi nhiều hơn vợ gần hai mươi tuổi, khi đi với nhau, nhiều người mới gặp hay nhầm là “chú - cháu”, thậm chí là “bố - con” khiến tôi rất ngại. Nhưng cô ấy nhất định không chịu cho tôi đi nhuộm tóc. Nếu cứ thế này chắc vài năm nữa tôi không dám đi đâu cùng vợ nữa. Anh có cách nào giúp tôi không?

Lê Quân (Uông Bí - Quảng Ninh)

Mr. BupBe: Ôi anh ơi, chấp làm gì những người đồ ợ ky. Những người vô duyên, hồ đồ cũng nên bỏ qua. Người anh cần đồ ợi phó nhất chính là bà vợ trẻ của anh, nhưng có vẻ bà ấy khá vững tin trước đám tóc bạc kia thì anh còn lo cái gì?!

À, mà khi anh bày tỏ ý không dám đi với vợ nữa, bà ấy có nở nụ cười kín đáo không đấy? Nếu có thì khá gay. Thôi chả nói nữa đâu!

Cha tôi gà trống nuôi con đã hơn hai mươi năm, nay bỗng dưng có bạn gái ở cái tuổi nên đánh cờ, uống trà. Bạn gái của cha tôi cũng già rồi, sống độc thân. Việc này khiến nhiều người trong làng đàm tiếu làm chúng tôi rất xấu hổ. Có cách nào để cha tôi bình thường trở lại không?

Đỗ Hữu Lương (Bắc Ninh)

Mr. BupBe: Những kẻ đàm tiếu về chuyện này mới là những kẻ đáng xấu hổ và đáng thương. BupBe nghĩ họ bị khuyết tật về mặt tình cảm.

Cha anh có bạn gái là một việc hết sức bình thường. Ông có làm hại ai đâu? Việc ông tìm thấy niềm vui và sự ấm áp của tình người ở tuổi già là đáng tôn trọng và đáng được cổ vũ. Là con, xin các anh hãy chia sẻ và là chỗ dựa tinh thần cho ông. Nếu không làm được như vậy, các anh nên đi đánh cờ, uống trà cho đỡ xấu hổ.

Chồng tôi là cán bộ huyện, còn tôi chỉ làm công việc nội trợ và bán hàng tạp hóa tại nhà. Con gái tôi sắp vào lớp một, có lẽ vì coi thường trình độ của vợ nên anh ấy nhất quyết gửi con về cho ông bà nội nuôi dạy. Có phải tôi đang bị tước quyền làm mẹ hay không?

Đỗ Thị H. (Phúc Thọ - HN)

Mr. BupBe: Có thể chị nhạy cảm quá chăng? Gia đình cán bộ huyện không có nghĩa là cao cấp hơn gia đình người bán hàng tạp hóa. Chị nên nói chuyện với chồng (lưu ý: hết sức bình tĩnh, không

suy diễn và kế t tội). Riêng BupBe cảm nhận chuyện chưa có gì phải ồn ào. Việc gửi con cho ông bà nội hay ngoại trong một thời gian cũng là bình thường. Chị cũng nên ngọt nhạt nói chuyện với ông bà nữa. Cháu bé được cả nhà quan tâm sẽ càng tốt mà thôi.

Tôi có một bà vợ rất tốt, rất yêu chồng thương con nhưng có tính đa nghi và trí tưởng tượng siêu phàm. Hễ tôi đi đâu mà quên thông báo với bà ấy là lập tức một câu chuyện diễn tình của tôi với một cô gái nào đó lại thành hình. Rồi tra khảo, khóc lóc, thậm chí bắt tôi phải nhận tội, dù tôi chẳng có tội gì. Theo anh BupBe, tôi nên đồ i phó ra sao?

Trần B. T. (Tp. HCM)

Mr. BupBe: Với những người khát khao chờ mong nghe lời thú tội, có lẽ ta nên thỏa mãn bằng cách thú tội, rồi dần dần gỡ tội (hình như có một bộ phim của Hollywood có chủ đề tương tự). Nhưng bạn cũng nên cân nhắc các phản ứng tức thời của đồ i tượng, nhờ đâu quá nguy hiểm, lại động cả đến dao kéo (cắt lung tung) thì khá mệt.

Năng lượng sáng tác của vợ bạn như vậy, sao bạn không giới thiệu cô ấy cho hãng phim. Đang kêu ầm ầm là thiêu u kịch bản hay kìa.

Em kết hôn sau hai năm yêu đương lãng mạn và thắm thiết, bạn bè vẫn coi hai đứa chúng em là đôi “thanh mai trúc mã”. Vậy mà chỉ hai tháng sau em không còn nhận ra cô ấy thuở ban đầu nữa. Có phải hôn nhân đã biến con mèo nhỏ dễ thương thành sư tử già dữ tợn không anh?

Tuanh@yahoo.com

Mr. BupBe: Bạn có vẻ gặp vấn đề với con số hai rồi. Mèo nhỏ thành sư tử không phải là điều quá lạ, nhưng hai tháng thì quả là hơi nhanh quá. Hôn nhân khác với lãng mạn, có thể bạn đã quá trông chờ những điều kỳ diệu từ nó. Tĩnh lại đi và thử xem có những gì chưa phù hợp từ chính mình đã. Hai tháng nữa báo kết quả cho BupBe nhé!

V. là bạn thân của em. Gần đây cô ấy phát hiện ra chồng có biểu hiện ngoại tình và muốn em truy tìm đồ i tượng thứ ba kia.

Em từ chỗ í thì cô ấy khóc lóc đau khổ. Phải làm sao để giúp bạn mà không dính vào những hệ lụy lẫn lộn nhằng nhẽ hả anh?

hoahongkhonggai@... com

Mr. BupBe: Quả là dở nếu bị liên can vào những chuyện kiểu tình yêu tình báo như thế. Phát hiện được cũng dở, không phát hiện được cũng dở. Gia đình bạn tan vỡ có khi em bị xếp vào loại “người thứ tư”! Nên theo anh, nếu bạn em khó khăn mà em lại có tiền thì nên thuê cho bạn ấy một thám tử tư là gọn nhất. Còn nếu bạn ấy có tiền rồi thì càng ok.

Phương án khác là bạn em nên thi vào Học viện Cảnh sát, nhưng đây lại là cách đầu tư hơi bị lâu dài. Có sao đâu nhỉ, nghiệp vụ đó cũng cần trong cả cuộc đời cơ mà. He he!

Con trai tôi học lớp một. Hôm qua đi học về, cháu bảo: “Mẹ đừng thuê ông già Noel tặng quà cho con nữa.” Thì ra cháu đã đọc được những biển quảng cáo dịch vụ tặng quà Giáng sinh. Tôi phải làm thế nào để con vẫn có niềm vui mà không thất vọng?

Phượng (Khâm Thiên - Hà Nội)

Mr. BUPBE: BupBe cũng giống cậu bé con chị ở chỗ không thích màn kịch tặng quà từ má ý “anh trẻ Noel” đó. Nhưng vẫn thật buồn khi huyền thoại ông già Noel rốt bay bổng bị phá hoại bởi những trò lừa bịp, trơ trẽn. Thôi đã đến cơ sự này, chị cứ dỗ cho cháu ngủ, rồi để món quà bên gối cháu. Hãy nói với cháu, ông già Noel đã đến vào lúc con ngủ. Trẻ con cũng như người lớn, (không

nhìn thấy và) tưởng tượng thì vẫn lãng mạn hơn hiện thực trần trụi mà.

Chờnng tôi đã chớm già nhưng vẫn thích tham gia các hoạt động dành cho người trẻ. Tôi hơi lo lắng nếu quá sức thì ông ấy sẽ phải chịu những hậu quả đáng tiếc. Tôi có nên khuyên bảo ông ấy?

Huonglien@... com.vn

Mr. BupBe: Nhưng khi làm những việc như thế chờnng chị có thở dốc hay không? Nếu không thì cũng chưa có gì đáng lo. Trẻ trung hay không, ngoài vấn đề sức lực còn quan trọng ở chỗ có tinh thần vui và ham sống. Chờnng chị như thế, BupBe có thể khẳng định là tốt cho anh ấy. Nhưng có tốt với chị không thì còn phải xét: anh ấy có hướng hoạt động về phía mấy cô gái trẻ hay không.Ặc ặc! Sao lại trót nói ra chứ!

Mặc dù đã ly hôn ba năm nhưng chồng cũ vẫn làm phiền cuộc sống riêng của mình bằng lý do đến thăm con, thực ra là để gây cản trở những mối quan hệ mới. Mình rất mệt mỏi với màn tra tấn của ông ấy. Có nên căm vận luôn hay chuyển đến nơi khác sống không?

Hoàngthi...@yahoo.com

Mr. BupBe: Những cách bạn đưa ra đề u tiêu cực bởi sẽ làm ảnh hưởng đến đời sống tình cảm của con bạn, rất không nên áp dụng. Thiê u gì cách để xây dựng những mối quan hệ mới ở những nơi không có chồng cũ cơ chứ?! Hãy coi ông ấy như một liê u thuốc thử người mới. Dĩ nhiên, thuốc này hơi khó dùng, dùng quá liê u. Đọc kĩ hướng dẫn sử dụng trước khi dùng! Ka ka!

Cậu em vợ tôi không chịu tu chí học hành, suốt ngày chỉ ăn chơi. Nhiều lần cậu ta gây chuyện (mang xe của bạn đi cộm đồ, đánh bạc phải gán nợ máy tính...), tôi đề nghị phải đứng ra giải quyết. Nếu không giúp thì vợ chồng căng thẳng, mà cứ thế này tôi sẽ phá sản mất. Làm thế nào bây giờ?

Bakich@...

Mr. BupBe: Nếu anh phá sản thì vợ chồng còn căng thẳng không anh? Có thể có một viên cảnh hai trái tim vàng sống trong căn nhà tranh, không có tài sản và không có sự gây chuyện của cậu em vợ (hết tiền rồi thì em vợ trông vào đâu)?

Sau khi anh tự trả lời được rồi thì chắc là câu trả lời sẽ đến. Cần một sự kiên quyết, thưa anh!

Vợ tôi thường tâm sự với rất nhiều bạn, vì thế mà chuyện riêng của hai chúng tôi được quá nhiều người chia sẻ, khuyên nhủ và can thiệp. Tôi rất mệt mỏi, thậm chí luôn có cảm giác mất tự tin, cứ như mình đang bị lột trần trước đám đông vậy. Làm sao để chấm dứt tình trạng này?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Vợ anh chính là trường hợp các cụ mô tả: Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã thông. Vấn đề này anh phải giải quyết với

vợ, hãy nói thật nghiêm túc nhưng pha lẫn hài hước. Nếu cần anh cứ dẫn chứng về đời sống của các ngôi sao.

Chẳng lẽ bạn của vợ anh lại “chia sẻ, khuyên nhủ và can thiệp” với anh ư? Thế thì lạ thật nhỉ? BupBe không tin là thế, chắc là chuyện chỉ trong đám bạn của vợ anh mà thôi.

Vợ tôi rất hợp tính mẹ tôi, hai người liên kết thành một khối thống nhất cao độ. sợ nhất là lần nào đi ngủ cũng bị khóa cửa trong, không ai thêm ra mở. Anh BupBe có cách nào giúp tôi phá vỡ khối đại đoàn kết đáng sợ đó không?

Vinhquyen2209@...

Mr. BupBe: Khối đại đoàn kết này rất tốt. Giải pháp tạm thời là nằm ngủ ngoài cửa và hôm sau bị ốm, cách này có thể khơi dậy tình thương nơi khối đại đoàn kết. Giải pháp trung hạn là đi ngủ nhưng về sớm. Giải pháp lâu dài là không đi ngủ nữa, ở nhà tham gia vào khối đại đoàn kết. Haizz!

Em lầy chông được ba tháng. Chông em kiểm soát rất gắt gao, không cho em đi đâu một mình, kể cả sang thăm mẹ đẻ, thế thì khác gì sống với cai ngục hả anh BupBe? Em phải làm gì để chấm dứt cảnh này?

Nguyentx..@gmail.com

Mr. BupBe: Cai ngục cũng chẳng sướng hơn người tù là mấy đâu em. Người ta chắc chưa tin em lắm, thôi đành cứ cho đi theo một thời gian, mãi không thấy gì lạ ắt phải chán. Nếu em muốn nhanh hơn, hôm nào cứ bày việc đi hết chỗ này đến chỗ khác, cho mệt nhào ra. Hoặc đi shopping - món này đàn ông dễ mất kiên nhẫn nhất đấy. Muốn kịch tính thì hôm nào lẳng lặng ra đường, đến nhà mẹ đẻ, cho đi tìm thoải mái rồi mới bắt mí. He he, bảo đảm chông khỏi bệnh ngay!

Tôi sắp sinh con đầu lòng. Ông chồng tôi suốt ngày cầu mong có được cậu quý tử nối dõi tông đường. Tôi buồn quá! Nếu không có đàn bà thì đàn ông chui ra từ đâu mà ông ấy vẫn mang tư tưởng trọng nam khinh nữ như vậy?

Thiên Hà (Hà Nam)

Mr. BupBe: Ô, thế chị không đi siêu âm à, ba chiều, bốn chiều giờ có cả mà. Chồng chị trọng nam khinh nữ vì chị quá trọng ông ấy mà không dám nói ra những gì mình nghĩ. Sao không nói (nhẹ nhàng thôi) rằng: “Em thích con gái, vì con gái rất hay, ngày xưa em cũng là con gái đây này, chứ nếu em là con trai, làm sao giờ này anh có em?”

Vợ tôi mất đã lâu, nay tôi muốn tục huyền để có người bầu bạn. Các con tôi cũng ủng hộ, nhưng lại đưa ra điều kiện: tôi và người đó chỉ về ở với nhau, không được đăng ký kết hôn. Thì ra chúng chỉ cần người chăm sóc bố già, sau này tôi quy tiên chúng sẽ mời người ta ra khỏi nhà. Sao ngày nay lớp trẻ lại có những tính toán thực dụng đến vô cảm như thế?

Ngọc Thạch (Nha Trang)

Mr. BupBe: Không phải ngày nay mà Ngọc Thạch ngày xưa cũng thế thôi. Hình ảnh lưu lại trong vũng mực và ký ức về người mẹ là khó thay thế, cho nên với con cái, mẹ kế thường là thừa. Hơn nữa,

không chỉ là chuyện kế thừa mà còn là chuyện thừa kế. Phức tạp là ở chỗ đó. Bác phải có đủ tình thương, trách nhiệm và uy lực. Bác thương các con đủ chưa? Bác có trách nhiệm với các con đủ chưa? Và bác có đủ uy lực không? Nếu ba yếu tố ấy đồng quy thì bác cứ việc bảo vệ tình yêu và hạnh phúc thôi. Phải dám sống cho mình nữa chứ!

Vợ tôi có một điểm khá lạ so với những phụ nữ khác: không cần biết thu nhập của chồng, không bao giờ cần chồng đưa tiền chi tiêu hàng tháng. Có phải như vậy là cô ấy ngầm tuyên bố rằng tôi là thứ đàn ông vô dụng trong gia đình không anh BupBe?

Văn Phú (Hòa Bình)

Mr. BupBe: Vợ anh có phải là tỷ phú không anh? Anh còn cô em nào không? Thu nhập của anh, khi vợ không cần, vẫn nên chi tiêu vào những điều có ích cho gia đình và bản thân, nhé! Nếu vẫn chưa hết, nên đi làm điều thiện nguyện, như thế gọi là: không lợi nhà thì cũng ích nước. Hơi đâu mà lo lắng anh ơi!

Tôi mới sinh con, quê tôi ở xa nên mẹ tôi cũng không lên chăm được nhiều, bù lại, có cô em họ học đại học ở gần hay qua lại giúp đỡ. Phiền một nỗi, cô ấy luôn ăn mặc quá thoáng. Tôi để ý thấy không những chỗ ngồi mà cả bộ chỗ ngồi tôi cũng có những phen lúng túng, có những ánh mắt khang khác. Có lần tôi đã nhắc nhưng cô ấy nói: “Sao chị cổ hủ thế, mình đứng đắn hay không là bên trong suy nghĩ của mình chứ quần áo thì chỉ là bề ngoài.” Tôi nên xử lý thế nào đây?

Ân danh

Mr. BupBe: Có vẻ đang đề cập vấn đề quan niệm lớn rồi, tranh luận sẽ rất lâu dài và không đi đến đâu, trong khi đó thì quả bom hẹn giờ ngày càng gần đến lúc nổ. Nói không được thì chắc là làm thôi. Nếu còn cô em họ nào khác thì chị nên vờ tới. Nếu không còn thì cũng vẫn phải bảo cô em họ này tập trung vào việc học và không phải đề cập nữa. Nhớ lịch sự cảm ơn cô ấy đã giúp đỡ.

Tôi đã ly hôn sáu năm nay, giờ tôi có người yêu nhưng do hoàn cảnh riêng của anh ấy nên chưa thể xây dựng gia đình được. Con gái tôi thì đã lớn, cháu đã mười lăm tuổi, bắt đầu hiểu chuyện đời. Cháu có vẻ không thích tình trạng này của tôi và hay suy tư. Tôi chưa biết nên giải quyết chuyện này như thế nào?

Hoàng Thị V. (Yên Bình - Yên Bái)

Mr. BupBe: Bài toán này rất khó, bên người tình, bên lại là con gái của mình, còn chị cũng không nói rõ “hoàn cảnh riêng của anh ấy” là thế nào nên BupBe rất khó nghĩ. Một cô bé mới lớn có thể có những trạng thái khủng hoảng rất khó lường, để lại những hậu quả trong tâm lý về sau nếu chị giải quyết không khéo. Có lẽ, nếu chị chưa dứt khoát được thì nên tìm không gian riêng cho mình, đừng để con gái biết. Thân mến!

Tôi rá' t khổ tâm mỗi khi được chồ'ng mua sắ' m cho một thứ đồ' dùng cá nhân nào đó, vì lại phải chịu những cái lườm nguýt của các em bên nhà chồ'ng. Đế' n mức gầ' n đây anh á' y nghĩ ra cách nói dó' i mỗi lầ' n mua đồ' mới là do bố' mẹ tôi cho. Có nên đồ'ng tình với cách ứng xử này hông?

Diễm Ly (Q3 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Giặc bên Ngô không bắ'ng bà cô bên chồ'ng - không biế' t chị đã nghe câu này chưa? Cách tồ' t nhấ' t có lẽ chị nên coi những món đồ' mới là của mình (đương nhiên, hì hì), còn thái độ của má' y bà cô và cả của ông chồ'ng, nên coi là chuyện riêng bên nhà chồ'ng, vậy là khỏe re. Chồ'ng của chị, đồ' của chị, việc lườm nguýt là của... giặc. Rõ ràng ra như vậy thì có gì mà khổ tâm chứ!

Công việc của em hay phải đi công tác dài ngày mà ông chồ'ng lại không má' y khi thông cảm, suố' t ngày cắ' n nhắ' n, nghi ngờ này kia. Em thấ' y mệt mỏi quá! Bỏ nghề' thì không được. Chẳng nhẽ lại bỏ chồ'ng?

Hoàng T. V. (Tp. HCM)

Mr. BupBe: Chị đi là đi luôn, không nhắ' n nhủ, điện thoại, nhắ' n tin gì sao? Nhiề' u khi chỉ một lời nói dịu dàng, ân câ' n đúng lúc có sức mạnh hơn chục bữa ăn thịnh soạn. Vắ' n đề' là chị còn thực sự quan tâm đế' n gia đình nói chung và ông chồ'ng nói riêng nữa

không? Để giải quyết tận gốc, chị phải tự trả lời được câu hỏi đó chứ không phải cứ thây “mệt mỏi” là nghĩ đến “bỏ”.

Hồi mới lấy nhau, chúng tôi đều là sinh viên tỉnh lẻ mới ra trường, cuộc sống còn khó khăn nhưng ấm áp. Từ khi anh ấy gặp nhiều thuận lợi trong công việc, có cơ hội để tận hưởng niềm vui thì tôi không còn nhận ra chồng mình nữa. Tôi ráng buồn và thất vọng về anh ấy. Tôi nên thế nào đây?

laphongnon@...

Mr. BupBe: Cổ nhân có câu “giàu mất bạn, sang mất vợ” đó (không phải câu “giàu vì bạn, sang vì vợ” mọi người hay nói đâu nhé), chị nên cẩn thận. Tuy nhiên, chị chỉ nên “không còn nhận ra chồng mình nữa”, chung chung quá, BupBe không thể góp ý chi tiết được. Chỉ có thể tư vấn giúp chị, một mặt nên nhẹ nhàng, tỉ mỉ, khéo léo nhắc nhở nếu chồng mình bất đầu quá trớn. Mặt khác, cũng nên xem lại mình, đừng quá khăng khăng giữ bản chất “tỉnh lẻ nghèo khó”, chẳng để làm gì.

Anh ấy ly hôn được ba tháng thì gặp tôi, sau khi tìm hiểu hai tháng, chúng tôi tiến tới hôn nhân. Mọi người đều cho rằng như vậy là quá vội vã, nhưng tôi tin vào linh cảm của mình về một người đàn ông tốt. Nhưng gần đây, vợ cũ của anh ấy cứ tìm gặp tôi để nói những điều được cho là bí mật trước kia của họ khiến tôi băn khoăn không biết thật giả thế nào. Tôi có nên nói lại với chồng để anh ấy xử lý chuyện này không?

Hoàng Thị M. (Tân Bình - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Không nên nói với chồng chị. Trong phạm vi lịch sự và tôn trọng, nên rút ngắn những câu chuyện “tiết lộ bí mật” của vợ cũ anh ấy. Có thể hỏi luôn: tóm lại, chị muốn tôi lưu ý điều gì? Bởi đa phần những thông tin này không làm quan hệ hiện tại của chị tốt lên, nếu không muốn nói là ngược lại. Hơn nữa, giờ thì ván đã đóng thuyền (thuyền đóng siêu tốc, hic), cái gì cần biết sẽ biết, cũng không cần vội.

Khi ly hôn, chúng tôi đã thỏa thuận sẽ không can thiệp vào chuyện riêng của nhau, nhưng gần đây vợ cũ của tôi hay tìm cách gây gổ ở những nơi có nhiều người quen chung để làm mất thể diện của tôi. Làm sao để thoát khỏi tình cảnh này?

batphungthoi@...

Mr. BupBe: Duyên nợ vẫn còn sao? Chị ấy gây gổ bằng cách nào? Kể lễ chuyện cũ hay chuyện mới? Anh có gì ngại mà không nói thẳng luôn rằng xin cô đừng tự làm xấu mặt mình nữa? Trước đám đông mà phải hành xử như thế thì quả cũng rất ngại nhưng thuố c đã ng đã tật mà, người thân biết chuyện sẽ thông cảm thôi. Còn nếu anh vẫn ngại đồ i diện trước đám đông thì chỉ có cách thấ y bóng cô ấy là anh lảng lạng biế n đi. Haizz...

Trước khi làm đám cưới theo chỉ đạo của gia đình hai bên, chúng tôi quy ước sẽ không xâm phạm đén những vấ n đề cá nhân của nhau. Nhưng gần đây tôi bị ông chồ ng siế t chặt quản lý cả về tiề n bạc, thời gian và tình cảm nên luôn sồ ng trong tình trạng ngột ngạt. Tôi nên làm thế nào để có thể dễ sồ ng mà không phải ly hôn?

Nguyễn Thị Hồ ã ng (Bế ã n Tre)

Mr. BupBe: Bạn dùng những từ như “theo chỉ đạo”, “quy ước”... khiến BupBe thấ y sồn da gà. Vậy tình yêu ở chỗ nào trước và sau đám cưới ấy? Bạn lại không nói “ông chồ ng siế t chặt quản lý” theo

kiểu nào nên rất khó gỡ rối. Có lẽ, đâu tiên bạn nên nhắc lại những cam kết đã có với ông chồng và khẳng định bạn tôn trọng gia đình, xin đừng gây căng thẳng... v.v và v.v... (Còn nếu bạn đang có những hoạt động “ngoài lề” thì BupBe bó tay đấy nhé!) Thẳng thắn và cương quyết. Hãy thế đã!

Bố em qua đời sớm, mẹ ở vậy nuôi em khôn lớn, đến nay em đã xây dựng gia đình. Đạo này có nhiều người qua lại kết thân, nhưng phần lớn họ đều có mục đích lợi dụng tài sản và uy tín của mẹ em mà bà không nhận ra. Thật lòng em rất mong mẹ tìm được người tốt để bầu bạn lúc tuổi già. Làm thế nào để giúp mẹ em?

tileoso@...

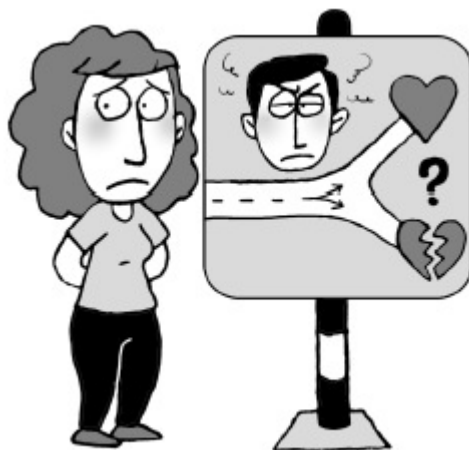
Mr. BupBe: Nói với mẹ chắc là khó, nhưng sao không “đổi” với những “đổi tác” kia? Vỗ quýt dày có móng tay nhọn chứ! Khi có điều kiện nên đưa ra những bằng chứng rõ ràng mới thuyết phục mẹ (về những kẻ xấu kia) được. Chuyện tìm người bầu bạn không thể cô, nên thành tâm đợi duyên, đất lành chim đậu. Yên tâm!

Mình và chồng hiện đang ly thân vì tính gia trưởng, áp đặt của anh ấy. Mình làm gì anh ấy cũng can thiệp, rồi mình bị phá hỏng hết các mối quan hệ. Thời gian qua anh ấy lại ra sức thăm hỏi và hứa hẹn, mình như đang đứng giữa ngã ba đường vì không muốn bỏ chồng nhưng đã mãi lâu anh ấy hứa rồi lại lặp lại...

Hồng Hoa (Đà Nẵng)

Mr. BupBe: Có phải anh ấy mắc bệnh ghen thái quá không? Bệnh này khó chữa lắm. Đã nhiều lần anh ấy hứa nhưng không thực hiện được, đó là dấu hiệu cho thấy sự khó khăn nếu bạn muốn thay đổi anh ấy. Vấn đề là bạn có chịu đựng được không thôi!? Bạn hãy tự trả lời câu hỏi này. Đây cũng chính là câu trả lời cho câu hỏi: tiếp tục được hay không quan hệ vợ chồng này. Thân mến!

Hôm qua mình lại bị bố mẹ ở quê gọi điện thúc giục chuyện chồng con (vì mình đã ba mươi rồi), vì không đủ kiên nhẫn để chịu đựng “bài ca” đó nên mình trót gào lên: “Bố mẹ có sẵn sàng thay con được đâu! Hãy để con được sống yên thân một mình!” Không ngờ mẹ mình giận quá nên tuyên bố từ mặt. Ôi! Mình làm thế nào bây giờ?

tiphu1000@...

Mr. BupBe: Duyên phận ở đời, khi nào đến là đến. Bố mẹ lo lắng cũng có cái lý của các cụ, bạn cũng có cái lý của bạn, nhưng, “gào lên” bày tỏ thái độ là không ổn rồi. Với phụ huynh cần kiên quyết, khôn khéo, bạn nên về xin lỗi bố mẹ, và khi các cụ lại khuyên bảo ngọt nhạt thì nên lắng nghe (còn có làm theo không thì lại là chuyện khác, hi hi). Thân mến!

Mẹ chồng tôi đã lớn tuổi, lại ở một mình nên vợ chồng tôi dọn về ở chung để tiện chăm sóc. Nhà cửa chật chội, không tránh khỏi những va chạm nhỏ nhặt, mẹ chồng tôi lại hay mang chuyện đó đi nói với hàng xóm khiến chồng tôi hiểu lầm. Tôi mệt mỏi quá, không biết nên nói thế nào để anh ấy hiểu...

Hồng Nga (Thanh Xuân - Hà Nội)

Mr. BupBe: Chồng hiểu lầm thì vợ phải làm thế nào để chồng hiểu đúng. Nhưng chạy theo giải quyết từng việc thì sẽ rất mệt mỏi. Hãy bình tĩnh nói chuyện riêng với anh ấy, giải quyết tư tưởng về việc sống chung đã. (Nên nhớ, chưa chắc anh ấy đã thoải mái với việc này, nhưng việc phải thế, hic!) Cũng rất nên tỏ rõ thiện chí lòng lành của mình, đừng sa vào việc chỉ trích lại mẹ chồng, sẽ rất mất điểm (ngay cả khi chị có lý). Phận dâu con mà! BupBe nhớ đến câu thơ của nữ thi sĩ Xuân Quỳnh: *Phải đâu mẹ của riêng anh/ Mẹ là mẹ của chúng mình đâu thôi (...)* Chắt chiu từ những ngày xưa/ Mẹ sinh anh để bây giờ cho em.

Chúng tôi đã có một con gái. Vợ tôi rất mong có thêm cậu con trai nên ra sức chăm chút cho sức khỏe. Cô ấy ăn uống kiêng khem theo những kinh nghiệm thu thập được từ bạn bè và bà ết tôi cũng phải thực hiện. Tôi muố n chấ m dứt cảnh này mà không biế t nên làm sao?

ngannga@...

Mr. BupBe: Khi động chạm đế n các vấ n đề y học còn mù mờ, người ta hay sử dụng phương pháp “Đông Tây y kế t hợp với cúng”. Khi có kế t quả thì mừng rỡ và bảo rằ ng đã áp dụng chuẩn, khi không được thì... cúng tiế p. Hic hic! Trường hợp của anh, không nên cãi vấ làm gì. Tô t nhấ t là cứ ăn uố ng như vợ nói, ở nhà. Còn đế n cơ quan hay ra đường thì... ăn thêm. Có sao đâu, cũng chỉ mấ y tháng thôi mà!

Vợ mấ t cách đây gầ n mười năm, tôi đã ở vậy nuôi con gái cho đế n nay cháu tô t nghiệp đại học và mới đi làm. Rồ i thì... rắ c rồ i bắ t đầ u khi tôi và M. đế ý đế n nhau. Tôi đã cô gắ ng làm mọi cách tự ngăn trở, chỉ vì M. lại là bạn của con gái tôi, nhưng không thể dừng quan hệ này lại, bởi M. cũng có tình cảm với tôi... Tôi phải làm sao đây?

Vĩnh Nam (Đồ ng Nai)

Mr. BupBe: Anh đang sợ điề u gì? Sự cách biệt hơi nhiề u về tuổi tác, hay sợ con gái phản đố i, hay sợ không biế t xưng hô với M.

như thế nào? Thật ra, đến nay anh chưa làm điều gì sai cả. Con gái anh cũng đã lớn, và có lẽ nó cũng lòng mòng nhận thấy điều gì đó. Vậy sao anh không mở lòng tâm sự với con? Có lẽ bước một thế đã nhé, có gì cứ gửi thư cho BupBe. Mong anh khỏe!

Chúng tôi lấy nhau được ba tháng mà ngày nào cô ấy cũng về muộn, cứ về đến nhà là kêu chán. Mặc dù tôi luôn cố gắng làm vừa lòng cô ấy bằng cách tranh thủ về sớm, dọn nhà, nấu cơm, giặt giũ... nhưng chưa bao giờ không khí gia đình được vui vẻ. Sao lại có người vợ khó chiều đến thế hả anh BupBe?

dailylove@...

Mr. BupBe: Sao lại kêu chán? Chán gì, việc hay người? Anh chị tìm hiểu nhau trong mấy tháng? Theo thiện ý của BupBe, việc “luôn cố gắng làm vừa lòng cô ấy bằng cách tranh thủ về sớm, dọn nhà, nấu cơm, giặt giũ...” không phải là cách giải quyết sự hòa thuận gia đình của người đàn ông (không chừng cô ấy còn chán hơn). Có lẽ anh nên tìm hiểu tại sao ngày nào cô ấy cũng về muộn, và khi thuận lợi, nên hỏi thẳng cô ấy chán cái gì, nhé! Thân!

Tôi đưa bạn gái về ra mắt, không ngờ mẹ tôi lại phản đối gay gắt và dọa nếu tiếp tục giữ quan hệ tình cảm thì không còn mẹ - con gì hết. Sau khi tìm hiểu tôi mới biết bố cô ấy là người yêu cũ của mẹ. Tôi phải gỡ mọi oan tình này thế nào đây?

nguoitinh100...@...

Mr. BupBe: Oan oan tương báo biết thuở nào ngưng? Hm... Tình tiết này sao giống mấy bản cải lương xưa quá, nhưng nỗi đau oan nghiệt thì luôn (hức hức hức ư ư...)... buồn! (Xuống xê.)
Đừng vội nghĩ đến chuyện cùng nhau vào Tây Nguyên lập nghiệp nhé! Hãy cứ kiên trì, mẹ em là phụ nữ, mà phụ nữ thì sau giây phút (bị) xúc động, sẽ lại suy nghĩ thấu đáo. Rồi lại phải thuyết phục bố cô ấy nữa... Tuy không dễ nhưng BupBe tin rằng cả hai sẽ đều hiểu rằng duyên xưa không thành thì đã có thể hệ sau nối tiếp.
Hi! Mong ngày mai tươi đẹp!

Hôm qua anh ấy lại rầy rầy bảo: “Giá mà em ngô nghê, dại dột hơn thế này. Thậm chí em đừng biết chữ thì càng tốt...” Trời đất! Sao thời buổi này lại có người đàn ông muốn “ngu hóa” vợ mình để dễ bề “cai trị” như vậy hả anh BupBe?

thienduongcaoxa@...

Mr. BupBe: Sự rầy rầy kia đã tôi cáo rằng anh ấy có vẻ đang bắt lực vì em... thông minh (bác học) quá. Thực chất đây là một lần vầy cờ trắng, khiêm nịnh đấy (he he). Theo BupBe thì chẳng có gì đáng lo ngại trong việc này lắm, chuyện “ngu hóa” vợ chắc cũng không xảy ra đâu. Tuy nhiên cũng nên nghĩ đến việc khi ra ngoài, gặp nhiều người cần giữ thể diện cho chồng tí. Thỉnh thoảng cũng nên cho anh ta quát: “Sao nước mắt lại không hâm lên?” Haizz...

Cô vợ tôi rầy rầy hay quy kết mọi vấn đề theo ý muốn của mình, bắt kể có hợp lý hay không. Nhiều lần chúng tôi đã xảy ra mâu thuẫn gay gắt sau những cuộc cãi vã vô tiêng khoáng hậu. Cứ sống kiểu này tôi sẽ rơi vào trạng thái trầm cảm nặng mất! Mà tôi thì không muốn cãi nhau...

hungcuong...@...

Mr. BupBe: Đừng nghĩ cãi nhau là không có tác dụng tích cực. Chính những lúc như vậy người ta mới bộc lộ hết những suy nghĩ thật. Vấn đề là cố gắng khoanh vùng vấn đề, và đừng nên quá hiểu thấu... (Trời, mà sao BupBe bỗng nói năng chín chắn quá à?!) Cũng có cách khác là anh cứ kệ chị ấy phát ngôn, kết luận,

phần mình, anh cứ lẳng lặng làm những gì đúng nhất, rồi thì thực tế sẽ chứng minh. Hơi đâu mà trầm cảm anh ơi!

Tôi kém cô ấy năm tuổi, khi kết hôn cũng gặp phải nhiều ý kiến phản đối của gia đình, nhưng cuộc sống của chúng tôi sau đó rất xuôi chèo mát mái. Có điều, gần đây vì thấy tôi có nhiều phụ nữ quan tâm, cô ấy đã tỏ ra lo lắng thái quá, đến mức luôn tìm cách kiểm soát tôi. Làm sao để cô ấy yên tâm và tin tưởng?

chungli...@...

Mr. BupBe: Nếu anh vẫn vững tâm yêu thương cô ấy, không bị “nhề nhện” quyết rũ thì vấn đề không có gì lớn. Anh nên tỏ ra vững vàng, “người lớn” hơn nữa để cô ấy bớt dần những mặc cảm về khoảng cách tuổi tác. Nói như vậy không phải anh phải để râu, nhuộm tóc... bạc, mà là sự chín chắn trong ứng xử. Nên nhớ với phụ nữ, đàn ông luôn chỉ là những đứa bé to xác, nên nhiệm vụ này cũng không hề dễ. He he!

Cô ấy là người thông minh, sắc sảo và đảm đang. Thế nhưng mỗi lần cô ấy nấu ăn, tôi mở miệng khen là cô ấy đáp lại: “Em làm gì chả nhanh, chỉ có bỏ anh là lâu thôi.” Nghe xong câu đó tôi không còn hứng thú với bất kỳ món ăn nào nữa. Không hiểu cô ấy muốn chọc tức hay đang có ráp tâm bỏ tôi?

hungv...@...

Mr. BupBe: Bỏ lâu tức là khó bỏ, tức là anh có sức hấp dẫn, vậy đây là câu khen chứ có sao mà lại không ăn được? Chọc tức thì chắc là đúng rồi, và cô ấy sẽ hả hê khi nhìn thái độ khổ sở của anh. (Đàn bà mà! Họ sẽ quy vào rằng anh đang khổ sở vì họ.) Ráp tâm bỏ ư? Nếu thế cô ấy sẽ không nói ra! Anh cũng có thể thử chọc lại bằng cách hỏi tưng tưng: “Lâu à? Anh giúp em được gì không?” - đảm bảo có tác dụng. He he!

Cô ấy chăm sóc tôi chu đáo về vật chất nhưng lại luôn hành hạ tôi bằng những câu chuyện lặp đi lặp lại theo kiểu tra vấn, truy

xét rấ t vô lý. Đó có thể coi là một hành vi bạo hành tinh thầ n không? Tôi phải làm thế nào để tránh được những cú “ra đồn” kinh hoàng của cô ấy?

Mga14...@...

Mr. BupBe: Cái này chắ c cũng cùng loại với bạo hành tinh thầ n. Người “ra đồn” cũng chẳng sung sướng gì vì họ luôn bị ám ảnh, giày vò. Anh nên tìm hiểu xem cô ấy ghen tuông vì cái gì (Ai? Như thế nào?...) để tháo gỡ một lầ n cho xong. Nế u vẫn không thuyết giảm thì sau khi nhẹ nhàng không xong, cũng nên căng thẳng một phen có khi lại được việc. Nế u vẫn không xong? Ôi ôi... Nhà anh cách Trâu Quỳnh hoặc nhà thương Biên Hòa bao xa?

Tôi và anh ấy đê ̣n với nhau trong hoàn cảnh cùng là “rồ rá cạp lại”, đê ̣u đã có con riêng. Hiện nay chúng tôi muồ n có thêm đũa con chung nhưng tôi thầ y tình trạng sức khỏe “việc kia” của anh ấy không cho phép. Vậ n đê ̣ này rấ t tề nhị và dễ gây tổn thương nên tôi không biế t nói với anh ấy ra sao?

Thu Hồ ̣ng (Bắ c Ninh)

Mr. BupBe: Anh chị đê ̣u đã qua rồ i cái thời e ấ p, vụng về “chỉ biế t yêu thôi, chẳng biế t gì”. “Việc kia” tưởng nhỏ mà không hề nhỏ tí nào, thế ̣n, trước những việc hệ trọng như thế ̣ này, anh chị cầ n thẳng thắ n với nhau. Vậ n đê ̣ là giải pháp, cầ n nhờ đê ̣n ngành y. Thê ̣ đi, chị!

Cháu vừa phát hiện ra một bí mật của gia đình, đó là bố mẹ cháu quy ước với nhau: khi cháu đỗ đại học sẽ chính thức ly hôn. Cháu buồn quá, không còn mong muốn mình sẽ đỗ đại học nữa, vì như vậy cũng đồng nghĩa với việc gia đình sắp tan đàn xẻ nghé. Phải làm sao đây hả chú BupBe?

maycaonguyen...@...

Mr. BupBe: BupBe xin chia sẻ gánh nặng này với bạn. Nhưng bạn ơi, việc nào ra việc nấy. Chuyện của bố mẹ là một chuyện, còn tương lai của bạn lại là chuyện khác. Bố mẹ dù có thế nào thì vẫn yêu thương và lo lắng cho bạn, bạn không thể phụ công bố mẹ. Và khi bạn thành đạt, bạn cũng có điều kiện gánh đỡ cho bố mẹ nhiều hơn. Vững vàng lên nhé!

Mẹ em mắc bệnh nan y, thời gian còn lại chắc không được bao lâu. Bà muốn em sớm lấy chồng nhưng em chưa thực sự yêu ai đến mức muốn kết hôn. Theo anh BupBe, em nên lấy đại một anh cho mẹ yên lòng hay chờ đợi đến khi gặp được người phù hợp?

lan124...@...

Mr. BupBe: Lấy chồng là việc hệ trọng, và (thông thường) là việc của cả một đời. Vậy nên em không thể “lấy đại” được. Để mẹ vui, bên cạnh việc chăm sóc, hậu bệnh, nên tỉ mỉ tâm sự để mẹ hiểu và yên lòng trước sự chín chắn của em. Thân mến!

Một lần tôi nghe (trộm) ông xã tâm sự với bạn: “Anh H thật tốt số nên mới lấy được cô vợ không biết nói.” Tôi giận tím cả mặt, hóa ra ông ấy mong tôi bị câm ư? Nếu không, tại sao lại than thở kiểu đó hả anh BupBe?

Lê Thị H. (Tây Ninh)

Mr. BupBe: Ôi trời, kể ra thì khi chị em trút bầu tâm sự, các ông ấy cũng hơi há hỗi (về cái sự nhieu lời, ặc ặc!). Nhưng hơi đâu mà suy diễn với mấy chuyện tâm phào của mấy ông hả chị? Chị thử im lặng một buổi xem ông ấy lại chẳng điên đầu luôn ăy hả? Nên mới có câu: “Ra đường sợ nhât công nông, về nhà sợ nhât vợ không nói gì.” Trước mắt cứ làm thế đã, rồi mới nhẹ nhàng “hỏi tội”, ok?

Tôi hơn ông xã gần chục tuổi, mọi việc không có gì đáng nói ngoài việc khi hai vợ chồng đi liên hoan, gặp gỡ thì thỉnh thoảng lại có người gọi tôi là “chị”, nhưng lại gọi chồng tôi là “em”?! Tôi rất ngại với chồng. Phải làm sao trước tình huống khó xử này đây?

Hoàng Hương G. (Q2 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Người ta nhậm thì cũng thôi chứ lo nghĩ gì chị? Hơi đâu mà để ý ba cái chuyện so sánh vai vế ngoài đời. Vấn đề quan trọng nhất, chị vẫn là “người em nhỏ” trong lòng anh ấy. Còn với người cô tình xưng hô treó ngoe như thế, có lẽ anh chị nên tránh mặt, không phải vì ngại ngần gì mà chỉ vì người như thế cũng chẳng nên phí thì giờ gặp.

Tôi đã nghỉ hưu mà bà xã còn rất trẻ, lại đang làm ở một công ty lớn. Gần đây đọc báo tôi thấy nổi lên vấn nạn “tình công sở” nên rất lo lắng. Tôi đề nghị sẽ đưa đón vợ đi làm cho an toàn, và trong giờ làm, đi đâu tôi cũng sẽ đưa đi (nói thật tôi nghĩ đây như một sự cảnh báo với những kẻ đang nhắm nhẹ ý đồ xấu). Cô ấy nổi giận và tuyên bố sẽ... ly hôn nếu tôi làm thế. Vậy tôi phải làm sao???

Đặng Th. (Ba Đình - Hà Nội)

Mr. BupBe: Anh ơi, nên cập nhật nhiều thông tin về thế hệ sau, và thông tin về lĩnh vực làm việc của cô ấy, đừng có điều kiện chia sẻ thì vợ chồng sẽ gần gũi, vui vẻ. Còn kiểm soát bằng cách như thế thì một mặt rất gây phiền cho cô ấy và công ty, một mặt tạo ra sự phản cảm từ cô ấy. Có câu rằng: “Yêu con chim thì phải yêu cả sự tự do của nó” - như thế mới là cao cả, và luôn ở thế thượng phong - gọi tắt là cao thượng!

Cô ấy đang ý sinh con (do một số trở ngại, chúng tôi chưa kết hôn được) nhưng lại ra điều kiện phải chuyển vào tài khoản của cô ấy một số tiền không nhỏ. Tôi cũng là người có chút tài sản và có thể đáp ứng được về mặt tài chính, nhưng về tình cảm của cô ấy thì tôi không hiểu thế nào...

xudita...@...

Mr. BupBe: Hôn nhân là một sự đảm bảo cho tương lai con em chúng ta. Trong trường hợp chưa, hoặc không kết hôn, sự đảm bảo sẽ là gì với đứa bé? Với cô ấy, và khá nhiều người, câu trả lời là: Tiền!

Nghe thì lý tài nhưng rất có lý. Về tình cảm, chỉ anh mới “giả nhời” được thôi, nhưng BupBe thì nghe có vẻ ở đây thiếu một cái gì đó, rõ nhất là thiếu niềm tin! Ấc ặc!

Tôi lỡ tay tát vợ một cái, không ngờ cô ấy gọi điện ngay cho mẹ vợ tôi và các chị gái để báo cáo. Từ hôm đó đến nay, ngày nào tôi cũng nhận được ít nhất một cú điện thoại giáo dục, nhắc nhở từ phía họ. Tôi cảm thấy rất căng thẳng và xấu hổ. Có cách nào chấm dứt tình trạng này không?

Khiêm H. (Nam Định)

Mr. BupBe: Tát là dở rồi! Vì tát nên nay phải nghe “hát”. Có điều, tát có một cái nay lại phải nghe “hát” nhiều bài, hic! Bạn đã biết xấu hổ thì cũng dễ, cứ nhũn nhận mà nhận lỗi, nhưng cũng nên bình tĩnh phân trần phải trái với những người phe vợ. Trung tâm của sự kiện này là người mà bạn đã “lỡ tay”, nay nên tập trung vào đó. Tay đã có lỗi thì nay dùng thứ khác. Gợi ý: Đầu. (Đừng có mà nghĩ linh tinh nha!)

Mẹ em có người bạn học từ thuở nhỏ, sau nhiều năm xa quê nay đã trở về. Thỉnh thoảng bác ấy đến nhà em chơi và có những cử chỉ quá thân mật với mẹ em (theo kiểu phương Tây) khiến bố em khó chịu. Mỗi lần như vậy lại nổ ra cãi vã. Em không biết nên dàn hòa ra sao vì mình chỉ là con.

vuhoa...@...

Mr. BupBe: Chuyện của bố mẹ kiểu thế này khó can thiệp trực tiếp lắm, vì đúng như bạn nói, “mình chỉ là con”. Nhưng vì là con nên lại có cái dễ. Bạn có thể tìm gặp người bạn của mẹ mình và với sự lễ phép nhất có thể, tế nhị nói với chú ấy sự “phức sò tạp” mà chú ấy vô tình gây ra. Chúc may mắn!

Tôi phát hiện ra cô ấy luôn tìm cách thử thách sự quan tâm của chồng, bằng những chiêu như giả vờ ốm, xe hỏng, công việc khó giải quyết... Những thứ lặt vặt đó làm mất rất nhiều thời gian và gây bực mình, thậm chí khiến tôi có phản xạ cảnh giác với những nhờ vả của vợ. Tôi có nên nói thẳng với cô ấy!??

Bùi Kh. (Lạng Sơn)

Mr. BupBe: Có những điều, nếu nói thẳng thì không còn mặt mũi nào nhìn nhau nữa. Anh hãy coi đây là sự làm nũng của chị ấy và nên tự hỏi, nếu khi còn đang yêu, người ấy làm nũng thì mình có thích không? Có vẻ đã có điều gì không ăn khớp trong chuyện này. Nhưng cuộc sống vẫn là cuộc sống, với những lo toan và công việc rất cụ thể, trong lúc đó mà lại cứ nhõng nhẽo thì cũng khá mệt. Anh nên nhỏ nhẹ hướng dẫn chị ấy giải quyết từng việc, nếu có phải nói “em làm được mà” thì cũng đừng cao giọng. Treo chữ “nhẫn” đi!

V. là chồng của bạn mình, thỉnh thoảng đến rủ mình đi ăn uống, trò chuyện về công việc và cuộc sống. Gần đây V. có những quan tâm vượt quá giới hạn bạn bè, trong khi bạn mình tận tâm sự là đời sống vợ chồng đang trục trặc. Mình có nên cảnh cáo V. và báo cho bạn biết để có biện pháp xử lý kịp thời không?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Nên, nhưng đừng nói, rất dễ gây ra sự bán tín bán nghi không cần thiết (ở bạn mình) và sự tổn thương (cũng không cần thiết, ở V.). Tốt nhất, khi V. lại muốn gặp gỡ, tán tỉnh, bạn nên hẹn luôn vợ của anh ta (nhưng đừng nói lý do gì cả, coi như hai người đi dạo mát, uống nước bình thường). Gặp cả hai cùng lúc, chắc chắn V. sẽ rùng mình, sờn gai ốc và tiêu tan ý định vượt quá giới hạn. Xong! Bye bye!

Bà xã em nghe bạn bè truyền tai kinh nghiệm giúp chồng trẻ khỏe, dẻo dai, liên tục ứng dụng ngay với em. Cả tháng nay em phải ăn uống, luyện tập, giải trí theo thời gian biểu do cô ấy lập ra, hiệu quả chưa thấy đâu mà chỉ thêm căng thẳng, mệt mỏi. Anh BupBe có cách nào giúp em “đình công” không?

lamvu...@...

Mr. BupBe: Cái trò lang vườn rí tai tai ấy mệt lắm, lắm khi còn nguy hiểm. Có cách này: sẵn đang căng thẳng, mệt mỏi như thế, anh nên chuyển hẳn sang trạng thái... ốm (vờ). Đố i phương sẽ phải dùng áp dụng các biện pháp. Trong trường hợp đố i phương vẫn cố tình, có lẽ phải đòi đi bác sĩ, rồi nhờ ông ấy khuyên giải. BupBe lại không có chuyên môn này, thông cảm!

Cô ấy quan tâm, chăm chút cho tôi từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài khiến bạn bè cũng phải phát ghen. Nhưng gần đây tôi bắt đầu cảm thấy mất dần tự chủ (trong ngôn luận, hành động...) vì cô ấy luôn ở bên cạnh, sẵn sàng uốn nắn. Làm sao để vừa tận hưởng sự quan tâm lại vừa được tự do???

hoangnghi...@...

Mr. BupBe: Có phải ý anh là vẫn được một người quan tâm sâu sát (nghĩa là vừa sâu vừa sát!) nhưng lại vẫn cứ ung dung tự tại, dộc ngang nào biết trên đầu có ai?! Nếu đây là một loại bỏ đề thì chắc Ngô Bảo Châu cũng... bó chiếu.

Cô ấy đang thực hiện một “diễn biến hòa bình” để thông trị anh đấy. Anh chỉ nên nhận những sự chăm chút không kèm theo việc người chăm chút cứ phải ở ngay bên cạnh, he he!

K. là bạn của chồng mình, đã gả n bốn mươi nhưng vẫn chưa có gia đình. Vợ chồng mình đang ra sức mai mối cho anh ấy. Hôm qua K. gặp riêng mình, nói phải tìm được người giống như mình thì mới lấy làm vợ, đừng mai mối mất công. K. có ý gì trong câu nói đó?

vtx231...@...

Mr. BupBe: Tình huống này khiến BupBe đau đầu lắm đấy... nửa ngày đấy. Có thể đây là câu trả lời của một người đã mệt mỏi với việc mai mối, nên đánh đổ chị để kết thúc? Có thể, K. có ý xa xôi về một mối tình đơn phương, éo le với... chị?????! Chết, lại đau đầu quá rồi! Không dám suy đoán nữa, chỉ biết, có lẽ việc nhiệt tình mai mối của vợ chồng chị nên kết thúc sớm thì tốt. Thân mến!

Mỗi lần nói chuyện gì liên quan đến ứng xử trong đời sống, anh ấy luôn tranh thủ “gài” vào đó những bài học đạo đức khá sâu sắc. Mình thấy mệt mỏi vì biện pháp giáo dục từ xa này lắm rồi, góp ý thì không dám, anh ấy hơn mình gần hai mươi tuổi cơ mà. Biết làm sao bây giờ?

prettyyyy...@...

Mr. BupBe: Lại tình huống “biết rồi, khổ lắm, nói mãi”? Hử? Biết là khó nhưng bạn vẫn nên nhẹ nhàng “phản biện”. Có nhiều cách có thể nói, đại loại như: “Anh cứ lo xa, em biết rồi mà”,

hoặc nhẹ nhàng hướng sang chuyện khác vui hơn. Cô ấ ợng tránh
nhấn mặt, nhúu mày sẽ rấ ấ nhanh già, hi hi! Đặc biệt, rấ ấ câ ấ
tránh... ngáp khi nghe anh ấ y nói. Người già hay nhạy cảm lấ ấ m.

*Con trai tôi yêu cô bạn học cùng suồ ấ thời phổ thông, hai đầ
tìm hiểu nhau đã nhiề ầ năm và đang muồ ấ làm đám cưới. Có
điề ầ, vì bấ ầ ng tuổi nên chúng rấ ấ hay “chành chọe”, kể cả khi
đang ngồ ầ i trước mặt phụ huynh. Tôi đang lo nê ầ u cứ thấ ấ này thì
không biể ấ t về ầ sau con trai tôi có bị cô vợ “xỏ chân lỗ mũi...”?*

Nguyễn Thị (Tây Sơn - Hà Nội)

Mr. BupBe: BupBe hiểu nỗi lo của bậc làm cha làm mẹ như chị.
Xin hỏi lại, chúng có yêu nhau thực lòng hay không? Nê ầ u có thì
những chuyện khác không mấ ầ y quan trọng. Nê ầ u đã từng yêu mà
nay chẳng còn thì nên khuyên con suy nghĩ lại, đừng tiế ầ c thời gian
mà rồ ầ i mấ ầ t cả chì lẫn chài. Về ầ cách hành xử cụ thể, nê ầ u thấ ầ y
chúng “chành chọe”, to tiể ầ ng, chị mấ ầ ng luôn là tồ ầ t nhấ ầ t, đừng
nín nhịn làm gì. Hi hi!

Bà xã tôi tự dưng mắc bệnh nghiện mạng xã hội, hễ đi đến đâu cũng chỉ nhằm nhằm chụp ảnh để đưa lên chia sẻ với bạn bè. Đạo này bà ấy mãi cập nhật thông tin với đám bạn ảo đến mức gần như quên mất bố con tôi ngày càng nhếch nhác, gần gũi vì thiếu sự chăm sóc. Tôi phải làm sao bây giờ?

Hoàng A. T. (Đà Nẵng)

Mr. BupBe: Thế anh đã cập nhật những hình ảnh nhếch nhác, gần gũi này lên FB chưa? Nếu chưa thì làm nhanh đi! Với người nghiện kiểu này, họ chỉ bị tác động với những gì xảy ra trên mạng thôi. Nhớ bảo trọng, anh cũng nghiện luôn nữa thì hết cứu đây!

Khi lây nhau, chúng tôi quy ước mỗi người phải có góc riêng của mình để không bị củ nhàm trong mắt nhau. Nhưng gần đây tôi

phát hiện ra cái “góc riêng” của vợ chứa toàn những cuộc gọi rất đáng nghi. Có cách nào làm cho ra nhẽ mà không vi phạm quy ước không?

tupfs...@...

Mr. BupBe: Không bao giờ nên bí mật lục lọi rồi suy đoán, đã lỡ rồi thì không bao giờ nên nói ra. Bởi rất mất uy thế của mình, phía đối phương cũng cảm thấy rất tổn thương, ngay cả khi họ có sai. Anh nên lờ cái “góc riêng” ấy đi và nên suy xét rộng ra, vì chẳng có chuyện gì giấu mãi được đâu, cứ bình tĩnh. Cũng không loại trừ khả năng cô ấy biết anh bắt đầu tọc mạch nên kín đáo khiêu khích, ặc ặc! Tốt nhất, anh nên công khai quan tâm hơn đến vợ, chủ động chăm sóc cô ấy nhiều hơn...

Vì công việc, em phải giao tiếp với nhiều người nên thường có những cuộc gọi, tin nhắn sau khi đã hết giờ làm việc. Điều này khiến anh ấy rất khó chịu, gần đây còn tìm cách lục lọi điện thoại của em. Có cách nào để anh ấy chấm dứt những hành vi mất lịch sự này mà vẫn giữ được hòa khí?

lanpham...@...

Mr. BupBe: Ở đây có hai việc: công và tư. Về công: nếu không quá gấp gáp, nên hạn chế trao đổi công việc tại nhà. Có thể dùng hai sim, một cho những người thân, một cho công việc. Về tư: nếu công việc cần kíp, không thể dùng được, nên trao đổi ngắn gọn với người chung sống. Tránh tình trạng “một mất mười ngờ” (nói chuyện điện thoại mà cứ âm ỉ âm ỉ, xem tin nhắn xong cười bí

hiếm). Về việc lục lọi điện thoại, nên lựa lúc vui vẻ, đưa ra thông điệp “tôn trọng đời tư”. BupBe cũng phải nói trước là việc này hơi khó vì người Việt ta hầu như không ý thức về việc này. Hic!

*Ông xã hay mua tặng em những sản phẩm vệ sinh gia đình như
găng cao su, nước tẩy rửa, cây lau nhà đa năng... toàn hàng ngoại
nhập. Hôm qua em nghe bà chị họ nói chẳng qua anh ấy muốn
biến em thành lao công theo cách khôn khéo thôi, chớ chị đã
từng làm như thế nhưng bị “vạch mặt”... Em buồn quá, tin ai bây
giờ?*

hoahongdon...@...

Mr. BupBe: Vả n đề còn ở chỗ, có thể với chị họ, làm việc như thế là cực nhọc, là phải “vùng lên”, thì cũng đồng nghĩa với việc, (ông) cứ mua đi, rồi tự đi mà dùng nhé (hé hé)! Còn nếu trong nhà bạn, bạn hay làm việc đó, còn ông xã thì bận việc khác như kinh bang tế thế (gọi tắt là kinh tế), thì cũng chưa đáng bức xúc quá. Tuy nhiên, những đồ đó cũng không phải là “quà” theo đúng nghĩa. Nên làm ông xã hiểu, cần chia sẻ việc nhà và nên biết mua (thêm) mỹ phẩm, nước hoa và đồ trang sức nữa.

Cô ấy không được khéo tay cho lắm nhưng lại thích nấu nướng khiến mấy lần tôi phát ngượng khi mời bạn bè đến ăn tại nhà. Tôi chưa dám góp ý vì sợ cô ấy tự ái, sút mẻ tình cảm. Nhưng chẳng lẽ lại phải chung sống với sự vụng về này ư?

thiduy.t...@...

Mr. BupBe: Bạn nên mua ít sách dạy nấu ăn về, nhưng cũng nên nhớ loại sách này cũng không hiệu quả lắm với người thiếu năng khiếu. Cách nữa là khéo léo mời mẹ hay chị gái (nếu có) đến và nấu những món ăn mà bạn thích. Nhưng phải lưu ý: người nhà bạn phải là người tế nhị, không ra vẻ chê trách. Cách tốt nhất vẫn là bạn nhẹ nhàng góp ý: “Theo anh món này nên thêm thì là, món kia nên kho kiểu...” Vợ chồng sống với nhau cả đời, ngại gì!

Em bận rộn suốt tuần, chỉ rảnh vào Chủ nhật nên muốn ở nhà nghỉ ngơi thì anh ấy lại cứ thích đi xem phim, mua đồ ... Em không

muôn đi thì anh ấy lại cảm cái, với lý do là anh ấy đang muốn em vui, muốn chăm sóc em. Chỉ vì thế mà nhiều khi thành to chuyện, làm thế nào bây giờ?

hoadai8904...@...

Mr. BupBe: Mỗi người nên nhường nhau một tí, cũng nên cách một hoặc hai Chủ nhật bạn lại đi với chồng. Hoặc anh ấy định đi cả buổi chiều thì bạn chỉ chiều anh ấy đi một lúc thôi. Cũng nên thành thật tỏ ra mệt mỗi khi mệt thật. (Có người hay che giấu sự mệt đi vì nghĩ như thế mới hay, vì mình “oách” trong mắt người khác. Rất có hại!Ặc ặc!) Chẳng lẽ khi bạn mệt thật mà anh ấy vẫn “hành” ư? Thân mến!

Mười năm sau kết hôn, tôi vẫn chăm sóc, quan tâm đến cô ấy không khác gì khi đang yêu nhau. Gần đây thấy cô ấy có vẻ thờ ơ với chồng, tôi nhớ c nhỏ thì nhận được gáo nước lạnh: “Anh làm em mất hết cảm xúc rồi!” Tình cảm, hành động của tôi không thay đổi gì so với trước đây mà cô ấy lại “mất hết cảm xúc” là sao?

Hoàng VH (Gia Lai)

Mr. BupBe: Là vì theo thời gian, cảm xúc của cô ấy đã tăng lên (cấp số nhân?Ặc ặc!). Trong khi đó, anh lại cứ duy trì phong độ rõ là... lạc hậu. Cô ấy nói thế, có thể là dối nhưng cũng là một hồ i chuông cảnh báo sự nhàm chán. (Hỡi ơi, mười năm mới thế thì kể cũng là thành tích rồi!) Dù nề m phải trái đắ ng, anh vẫn nên bình

tĩnh nhỏ to tâm sự với vợ xem sao, kế t hợp với sự đổi mới phong cách đi, nhé!

Bật mí về Mr. BupBe

Sao lại có cái tên là lạ: Mr. BupBe? Người giữ chuyên mục thích búp bê? Hay thích đặc điểm gì của búp bê?

Ấn danh

Mr. BupBe: Búp bê luôn được yêu và hay được... ôm. Hi hi!

Từ khi mở chuyên mục đến nay, có “ca” nào của bạn đọc khiến Mr. BupBe bó tay?

Ân danh

Mr. BupBe: Bỏ cả hai tay thì chưa nhưng bỏ một tay thì có đấy. Nhất là những câu hỏi liên quan đến quan hệ với bố mẹ chồng, bố mẹ vợ. Trời ôi, với những câu hỏi loại này phải gỡ từ từ, gỡ nhiều lần.

Người xưa có câu: “Dao sắc không gọt được chuối”, trường hợp này có đúng với Mr. BupBe không? Em hơi tò mò là những lúc BupBe bị rơi “tơ lòng” thì sẽ nhờ ai tư vấn giúp, liệu tự tư vấn cho mình có chuẩn không?

Ân danh

Mr. BupBe: Sau nhiều trải nghiệm ABCD, chuối của mình ngon lắm rồi, chẳng cần gọt thêm nữa đâu. Nhưng nói chung đến giờ mình vẫn sợ... ruồi bâu lắm lắm!

Đọc những câu trả lời của Mr. BupBe, em thấy Mr. BupBe chắc hẳn là người rất dí dỏm, hài hước và... nhiều người yêu. Hãy chia sẻ cho em chút kinh nghiệm để “cưa”, người mình thích đi, Mr. BupBe ui!?

Ấn danh

Mr. BupBe: Một người “cưa” sẽ chẳng bao giờ nhanh bằng hai người cùng “cưa”, đúng không? Vậy bí quyết là làm cho người ta cũng... “cưa” mình! Bạn phải thực sự quan tâm đến người ta rồi mọi sự sẽ đến. Nếu mãi nó vẫn không đến thì... thôi.

P/s: Nhiều người yêu thì cũng sẽ lắm kẻ ghét, bấu gì!

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

SỐ 18 NGUYỄN TRƯỜNG TỘ - BA ĐÌNH - HÀ NỘI
Điện thoại: 04.37161518 - 04.37163409 * Fax: 04.38294781
Website: www.nxbvanhoc.com - www.nxbvanhoc.vn
ĐƠN VỊ LIÊN KẾT XUẤT BẢN VÀ PHÁT HÀNH

CÔNG TY TNHH THƯƠNG MẠI VÀ DỊCH VỤ VĂN HÓA ĐINH TỊ

Trụ sở chính:

Số 14 - A11 - KĐT Đầm Trấu - Q. Hai Bà Trưng - Hà Nội

ĐT: (+84)4. 39 334 889 Fax: (+84)4. 39 334 943

Website: www.dinhthibooks.com.vn

Email: contacts@dinhthibooks.com.vn / sales_hn@dinhthibooks.com.vn

Văn phòng đại diện tại TP. Hồ Chí Minh:

134/29 Đào Duy Anh - Phường 9 - Q. Phú Nhuận - TP. HCM

ĐT: (+84)8. 38 446 287 Fax: (+84)8. 38 447 135

Email: sales_hcm@dinhthibooks.com.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: NGUYỄN ANH VŨ

Biên tập Nhà xuất bản	: HOÀNG TRANG
Biên tập Đinh Tị	: THU NGÂN
Bìa	: BÙI DUY ANH
Minh họa	: BÙI QUỐC THẮNG
Kỹ thuật vi tính	: THÙY DƯƠNG
Sửa bản in	: THÙY DƯƠNG

In 3000 cuốn khổ 16cm x 16cm - Ruột sách được in trên giấy CREAMY, BULK 2.0 theo tiêu chuẩn châu Âu - không hại mắt - chống lóa - thân thiện với môi trường - Tại Công ty CP in SAVINA

Đ/C: 22B Hai Bà Trưng - Hoàn Kiếm - Hà Nội

Số ĐKKHXB: 1509-2013/CXB/17-144/VH. Quyết định xuất bản

của NXB Văn học số: 1485/QĐ-VH ngày 07-11-2013.

In xong và nộp lưu chiểu quý IV năm 2013.